

மொன குவ முனிவரி
பொ. தெல்லாச்சபந்
வாழ்வும்
குத்தகையும்

159
கலை
SLIPR

அளவிட்டி
மாழ்ப்பாணம்
2001

மெளன தவ மனவர்

குகலாசபதி

வாழ்வும் சிந்தனையும்

வாழிய நின் மலரட்கள்! மெளன தவ மனவீ!

மனமிருங்கி அருள் புறிந் (து) ஓர்வர்த்தனை எணக்கீயில்
பாழடவி யிதிற் கழன்று பரதை விடுத் (து) வையும்
பரவிரியாகுவனை அளித்த பலஹரவை பெரிதே

அளவெட்டி

யாழ்ப்பாணம்

2001

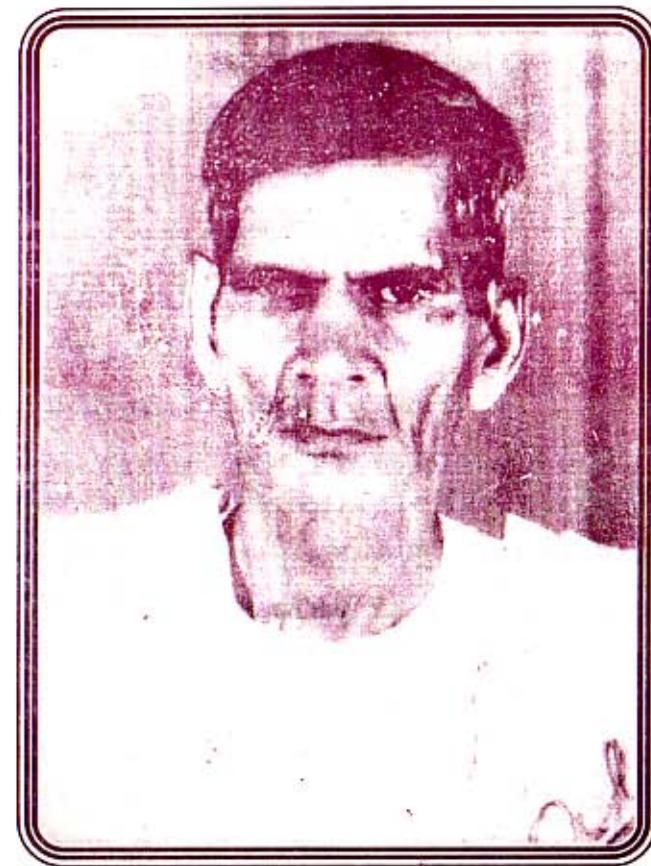
(C) சுந்தரலிங்கம் கைலாசபதி
முதற் பதிப்பு : ஜூன், 2001

சமர்ப்பணம் சாதகர்க்கு

அத்தாவுன்னடியேனயன் பாலார்த்தா
யருணோக்கிற்றீர்த்த நீராட்டிக்கொண்டாய்
எத்தனையுமரியை நீயெளியையானா
யெனயாண்டு கொண்டிரங்கியேன்று கொண்டாய்
பித்தனேன் பேதையேன் பேயேனாயேன்
பிழைத்தனக்ளெத்தனையும் பொறுத்தாயன்றே
இத்தனையுமெம் பரமோவையவையோ
வெம்பெருமான்றிருக் கருணையிருந்தவாறே

அச்சுப் பதிவு: பாரதி பதிப்பகம்,
யாழ்ப்பாணம்

பொ.க்கலாசபதி

ஓய்வு பெற்ற போது எடுத்த படம்

பொருளடக்கம்

பதிப்புரை	01
அணிந்துரை - பேராசிரியர் சு.சசீந்திர ராசா	03
பாயிரம் - மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன்	05
சாதகர்க்கு பயன் செய்த மௌன முனிவர் - பண்டிதர் தி.பொன்னம்பலவாணர்	08
வாழ்க்கைக்குறிப்பு - ச.பரநிருபசிங்கம்.	13
சமகால அறிஞர் கருத்து	
1 அந்தக்கரண சுத்தி	35
பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை	
2 ஒரு மெய்ஞ்ஞானி; வறுத்த வித்து.	37
(திரு சி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் B.A.)	
3 இளமை நினைவு (திரு வே.நாராசா அவர்கள் B.Sc.,B.T.)	40
4 சைவத்திருவாளர் பொ. கைலாசபதி அவர்கள் (திரு. த. இராமநாதபிள்ளை B.A.)	43
5 மௌன தவ முநி	46
(பண்டிதை. த. வேதநாயகி அம்மாள், வேலணை)	
6 வாழ்த்துப் பாடல்கள்.	48
7 உபசாரப் பத்திரம்	50
8 சிந்தனை அமுதத் துளிகள் (இ.கிருஷ்ணபிள்ளை தொகுத்தவை)	52
9 பின்றை	99
10.P.Kailasapathy	100

பதிப்புக்காலம்

எனது அன்னையாரின் தந்தை பொ. கைலாசபதி யவர்களின் நூற்றாண்டு நினைவாக ஒரு முன்னோடி முயற்சியாக இச்சிறு நூலைத் தொகுத்தோம்.

“பொ. கைலாசபதி யவர்களின் சிந்தனைகள்” யாழ் பல்கலைக்கழக வெளியிடாக 1994இல் வந்தது. எனது பாட்டியாருக்கு அதன் பிரதி ஒன்று கையளிக்கப்பட்டது. அவர் அதன் பதிப்பாசிரியர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அவர்கள் சாதகர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் உபகாரமாகச் செய்த சேவையைப் பாராட்டினார். அதைக் கண்ணுற்ற நாளிலிருந்து எனது அன்னையிடம் அவரது தந்தையார் பற்றி விசாரித்தேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு மகானின் வழித்தோன்றலாகப் பிறந்ததை நினைந்து திருவருளைத் துதித்தேன். “அளவெட்டி தந்த அருங்கெல்வம்” பற்றி அறியாது இருப்பது எமது தலைமுறையின் துர்பாக் கியமே. அவர் வரலாற்றையும், அவர் பற்றிய அறிஞர் கூற்றுக்களையும் அவரது சிந்தனை அமுத கலசத்திலிருந்து ஆன்மீக நாட்டமுள்ள சாதாரண வாசகர்கள் கூவைக்கக் கூடிய சிந்தனைத் துளிகளையும் தொகுத்து ஒரு நூல் வெளியிடலாம் என்ற ஆசை உதித்தது.

கைலாசபதி சிந்தனைகளைப் பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை 32 கொப்பிகளில் எழுதி வைத்தார். அவற்றை கட்டுவன் ஆசிரியர் திரு இ. அப்புக்குட்டி அவர்களுடன் முற்றாகப் படித்து தமக்கு உவப்பான கருத்துக்களை 1962 அளவில் எழுதி வைத்தவர் திரு. இ. கிருஷ்ணபிள்ளை. அவர் கண்டாவிலிருந்து அனுப்பிய ‘அமுதத்துளிகளை’ முதலாகக் கொண்டு அவர் எழுதிய இரண்டு கொப்பிகளிலிருந்து, ஆரம்ப நிலையிலுள்ளவர்களும் விளங்கக்கூடிய மணிகளைப் பொறுக்கி எடுத்தோம்

வேறு சிலரால் மட்டும் அறியப்பட்டிருந்த பெரியாரைப்பற்றி இக்காலத்தார் யாரும் அறியார். 1957ல் அவர் உப அதிபராயிருந்து ஓய்வு பெற்றபோது, திருநெல்வேலிச் சைவாசிரியகலாசாலை மாணவர்கள், வெளியிட்ட பாராட்டு விழா மலரில் வெளிவந்த சில கட்டுரைகளைத் தந்துள்ளோம்.

எனது தந்தையின் மாமனார் மயிலங்கூடலூர் நடராசனின் “சிந்தனைச் செல்வர் பொ. கைலாசபதி” என்ற தொகுப்பிலிருந்து சில பகுதிகளையும் தொகுத்துள்ளோம்.

கைலாசபதி யியல் என்று ஒரு ஆய்வுத்துறை விரிவடைவதாக “பாதை விடுத்து அலையும்” இன்றைய மக்களுக்குட் சிந்தனையாளர்க்கு நல்வழி துலங்கும்.

இதனைத் தொகுப்பதற்கு உதவிய அறிஞர்களுக்கு, குறிப்பாக செல்வி லலிதாயினி முருகேசு அவர்களுக்கு, எனது நன்றி உரியது.

அளவெட்டி

09-06-2001

ச.கைலாசபதி

அனந்துரை

மெளன தவ முனிவர் பொ. கைலாசபதி அவர்கள் பற்றி அறிதல் வேண்டும்; அறிவதற்கு எவ்வளவோ உண்டு; ஆனால் ஆதாரங்களைத் தேடிப்பெற வேண்டி உள்ளது; யார் முன் வருவார்கள் என எனது மனம் அவ்வப்போது பலவாறு எண்ணிக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வேளை “மெளன தவமுனிவர் கைலாசபதி ;வாழ்வும் சிந்தனையும் “எனப் பெயர் கொண்ட சிறு தொகுப்பு ஒன்று வருவது கண்டு மனங் குளிர் கிறது. இத் தொகுப்பு கைலாசபதியவர்களின் நூற்றாண்டு நினைவாக ஒரு முன்னோடி முயற்சியாக மலர்கின்றது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

கைலாசபதியவர்களின் தத்துவத்தைக் கண்டு முதன் முதலாகப் போற்றியவர் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களே. பண்டிதமணி சீடன் போல இருந்து கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனைகளை விளங்கியும் விளங்காமலும் அவ்வப்போது எழுதிக்கொண்டார். பண்டிதமணியின் ஆக்கங்களில் உள்ள உயர்ந்துஇர்த்தப்பட்டியான கருத்துக்களுக்கு ஊற்றாக இருந்தவர் கைலாசபதி அவர்களே. எனவே பண்டிதமணியை நன்கு அறிதற்குக் கைலாசபதி யவர்களை அறிதல் வேண்டும். கைலாசபதியவர்

களை விட்டுப் பண்டிதமணியை முழுமையாக விளங்கிக் கொள்ள எடுக்கும் முயற்சி பயன் தராது. இது பற்றி நாம் சிந்தித்து ஆவன செய்தல் நன்று.

ஆறுமுகநாவலர், பண்டிதமணி கைலாசபதி போன்றவர்கள் பற்றிய முழுமையான ஆய்வு இன்னும் இடம்பெறவில்லை. இவர்கள் பற்றிய ஆய்வு பொறுமையுடன் திட்டமிட்டு முறைப்படி செய்ய வேண்டியது. ஆரவாரத்திலும் வெளிப்பகட்டிலும் பொழுதைப் போக்காது, இத்தகைய ஆய்வை. உயர் ஆய்வுக்கென நிறுவனங்களில் இருக்கும் அறிஞர் தம் கருமாக ஸ்வதர்மமாகக் கருதிச் செயற்படவேண்டும். அதுவே நாம் உய்யுமாறு. தக்க முறையில் அனுகினால் கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனைகள் யாழ்ப்பாணத்துக்குப் பெருமை தர வல்லன. கைலாசபதி இயல் என ஒன்றை வளர்ப்பது பற்றியும் நாம் சிந்திக்கலாம்., ஆர்வம் உள்ளவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து சுந்தரலிங்கம் கைலாசபதி போன்று முயல் வார்களாக.

ச.ச.சிந்திரராசா
வாழ்வுள் பொசிர்யர்(மௌனியியல்)

திருநெல்வேலி
யாழ்ப்பாணம்
18@04.2001

பாயிரம்

“ ஒரு நாள் (15.10.1940) மிக்க அச்சத்துடன் அந்த மகானை அனுகினேன். “ பாலை யிரண் “ டென்று தொடங்கி “ ஆரியமுந் தமிழும் “ என்ற பாடம் அன்று நடந்தது. அவர் எனக்குப் படிப்பித்த பாடம் ஆயிரத்துக்குக் குறையா. “ உப அதிபர் ஆயிரம் “ என்று ஒருவாறு ஒரு புத்தகம் தொகுக்கலாம் போலும்” இவ்வாறு ஈழத்தின் தமிழ்ப் பேரறிஞர் இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை சிந்தனைச் செல்வர் பொ.கைலாசபதி அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டளார்.

சிந்தனைச் செல்வர் கைலாசபதி ஓர் அறிவியற் பட்டதாரி. 1930 ஆம் ஆண்டு முதல் 1958 ஆம்ஆண்டுவரை இருபத்தெட்டு ஆண்டுகள் ஆசிரிய கலாசாலையில் அறிவியல் ஆசிரியராகவும் உப அதிபராகவும் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார் இதனால் அவர் “ உப அதிபர் “ என்றே எல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டார். ஆனால், பண்டிதமணி அவரை மகான் என்று போற்றுகிறார். கணித, அறிவியல் ஆசிரியராக விளங்கிய சிந்தனைச் செல்வர் சிலருக்குச் சௌகார்யம் கொடுக்கப்பட்டார். ஆனால்,

பண்டிதமணியே சிந்தனைச் செல்வின் நிலையான சித்தாந்த மாணவராக விளங்கினார். அவர் சிந்தனைச் செல்வரின் ஆற்றல் பற்றிப் பின்வருமாறு போற்றுகின்றார்.

பெரியவர்களிடத்து நடந்துகொள்ளும் ஆசாரத்தைத் தழுவிப் பல வருடம் அவர் சிந்தனைகளிலே சொன்னவை களுள் எழுதுக் கூடியவைகளை எழுதிக் கொண்டே பிருந்தேன். எனக்கு எட்டாதவைகளை ஏன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று நான் என்னுடையதுண்டு. “சில விதை களை ஒரு காலத்தில் முனை கொள்ளலாம் என்று எறிந்து விடுவதுண்டு “ என்று ஒரு நாள் சொன்னார். அதனாலே விளங்காதவைகளையும் ஒதுக்காமல் எழுதியதுண்டு. அவர் தொடாத துறைகளே இல்லை. “இவ்வளவும் தெரிகிறது” என்று சொல்லுவார்.

பின்பு, சில தினங்களின் பின் “ அப்பாலும் தெரிகிறது” என்று சொல்லுவார்-----“

பண்டிதமணி சிந்தனைச் செல்வரின் உரைக் குறிப்புக்களை வெளியிட விரும்பினார். ஆனால் சிந்தனைச் செல்வரின் மாணவர்கள் அவை குரு சீட முறையில் வர வேண்டுமெனத் தடுத்து விட்டதாகப் பண்டிதமணி குறிப்பிட்டுள்ளார். எனினும் பண்டிதமணி எழுதி வைத்திருந்த உரைக் குறிப்புக்களை “பொ.கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனைகள்” என்ற நூலாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் 1994 இல் வெளியிடப்பட்டது.

யாழ் பல்கலைக்கழக மொழியியல் துறைத் தலைவரும் பேராசிரியருமான சு.கசீந்திரராசாவும் திரு.ஆ. சபாரத்தினமும் பண்டிதமணியின் உரைக்குறிப்புக்களைப் பெற்றுத் தொகுத்து வெளியிட்டனர். இவ்விரு அறிஞர்களினதும் முயற்சி பெரிதும் போற்றத்தக்கது.

இந்த நூல் வெளியீடு சிந்தனைச் செல்வர் கருத்துக் களைப் பற்பியது. இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதர் மு. கந்தையா இந்நூலிலுள்ள குறிப்புரைகளை விளங்கிய வகையில் “சைவ சித்தாந்த நோக்கில் கைலாசபதி ஸ்மிருதி என்ற பெருநூலை ஏழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

சிந்தனைச் செல்வர் 1902 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் ஒன்பதாம் திகதி பிறந்தார். 2001 ஆம் ஆண்டு யூன் ஒன்பதாம் திகதி அவரது தொண்ணுாற்றொன்பதாவது பிறந்த நாள் நினைவு கூரும் வகையில் “மௌன தவ முனிவர்— வாழ்வும் சிந்தனையும்” என்ற தொகுப்பு நூல் வெளி வருகின்றது இந்நூலில்,

1. சிந்தனைச் செல்வர் பற்றிய கருத்துரைகள்
2. சிந்தனைச் செல்வரின் கருத்துரைகள் என்பன வெளியிடப்படுகின்றன. நூற்றாண்டு விழாவின் போது இவ்விரு துறைகளையும் முற்றாகத் தொகுத்து நூற்றாண்டு மலராக வெளியிடவேண்டும். இதற்காக நூற்றாண்டு விழாச் சபை ஒன்றை நிறுவ வேண்டும்.

பி.நடராஜன்

சாதகர்ச்சுப்பாவனரைய்து

விமளதூவ முனீவர்

உ.பஅதிபர் பொ.கை. அவர்களின் சிந்தனைகள் விவேகிகளுக்குச் சிறந்த விருந்தாகவும், புத்தகப் பூச்சி களுக்குப் பெரும் சவாலாகவும், அதே சமயம் நல்லாவழுள்ள சாதகக்கு இகைய வழித்துவை பேசலவும், வழக்கி விழும் நிலையில் உதவும் ஊன்றுகோல் போலவும் பயன் செய்கின்றன காந்தீயச்சிந்தனைகள் பொது உடைமைக் கோட்பாடுகள், சோஷலிசக் கவர்ச்சிகள், ஜனநாயக விழுமியங்கள் என்பன இக்காலச்சாதகர்கள் சாஸ்திர விகவாசம் கொள்ள இயலாத வண்ணங் குழப்பியழக்கின்றன. இவற்றால் கவரப்பட்ட பலர் நெறியல்லா நெறிகளையே நம்பிக்கையானவை எனக் கொள்ளும் நிலை உள்ளது. இப்படியான நெறுக்கழகளில் அகப்பட்ட அப்பாலிகளான சாதகர்களுக்கு இனிய கலங்கரை விளக்கம் போல பொ.கை. சிந்தனைகள் பல உள்ளன. இது உலகம் முழுவதையும் தனது சந்நிதி மாத்திரையில் இயக்கும் பரம்பொருளின் நீர்மானமான திட்டத்தின் சிறப்பு என்றே கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

வருணாச்சிரமதிப்படைகளின் உண்மை, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற ஒழுங்கின் நுட்பம், உயர்ந்தகோள்கைகளில் சுயநலம் புகுந்து விளையாடும் தன்மை முதலிய பல விடயங்களில் பொ.கை. சிந்தனைகள் கடவுளின் வரப்பிரசாதமாக உள்ளன.

வருணம் ஆச்சிரமம் என்பன இப்போது குழம்பிய நிலையில் உள்ளபடியால், இக்காலத்தவர் அவற்றை ஒதுக்கிச் செயற்படலாம் என்ற காந்தியின் கோட்பாடும் இவை தேவை மிற்றவை என்னும் பிற கோட்பாடுகளும் பொ.கை. அவர்களின் சிந்தனைகளால் நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்டு, இலட்சிய வருணாச்சிரமச் சிறப்பும் அவசியமும் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவையின்றி ஒருவன் ஆன்மீக வளர்ச்சியடைவதில் உள்ள சிரமங்கள் உணர்த்தப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு சாதகனும் தன்னுடைய நிலை உண்மை வருணத்தில் எது ஆச்சிரமத்தில் எது என்று அறிந்து மேல்நிலை யடையப் பாடுபட வேண்டும் என்னும் உண்மை பொ. கை. சிந்தனைகளில் அழகாக, தெளிவாக, உள்ளது.

தம் மனசறிய தவறு செய்யும் பெரும்பாலானவர்கள் சந்தர்ப்பம் குழநிலைகளைக் காரணமாக்கி சமாதானப் படுகின்றனர். தம்மைப் போன்றவர்கள் முன் தாம் நியாயமான சரியான செயற்பாடுடையவர்களே என்று நிறுவி நிம்மதி யடைகின்றனர். கொலைகளில் பெரியகொலை அறிவுக், கொலை, மிகக் கொடியகொலை. கொன்று பிணமாக்கிய அறிவு ஒருவனை உயர்த்துவது எங்ஙனம்? என்ற கருத்தை உடைய பொ.கை.சிந்தனை இப்படியானவர்களின் மனச் சாட்சியை விழிப்புறச் செய்து, அவர்கள் கூறும் சமாதானங்களில் உள்ள ஓட்டையை பெரிதுபடுத்திக் காண்பிக்கிறது. அரசையும் மனைவிபிள்ளையையும் இழந்தபின், இறந்தது தன் மகனே, மகனைச்சுடுகாட்டுக்குக் கொணர்ந்தது தன் மனைவியே என்று அறிந்தபின்னும், சத்தியத்தில் அணுஅளவும் பிசகாது செயற்பட வேண்டுமேயன்றி சந்தர்ப்ப குழநிலைகளைக் காரணமாக்கி அறிவுக் கொலை செய்யலாகாது என்று கூறுகின்றது. தீமைக்குக் காரணம் ஆணவத்தின் குணமாகிய

காரிபாமையும், கர்மசந்தாபபங்களுடை. என்று சொல்லித்
து அவதி நான். யாரோ வெறுப்புக்கு அத் காரி ஆதமா.

இடு காவியப்புலவன் சிறந்த நகைச்சவை
உள்ளறைக் கூறும் போது அதை உணர்ந்து யாராவது சிரிக்காமல்
இருந்தால் அது புலவனின் குற்றமன்று என்ற கருத்தை
பண்டிதமனி சி.க. ஓடிடத்தில் குறிப்பட்டிருக்கிறார்.
இக்கருத்துக்கு அமைய பொ.கை. கருத்தொன்று அழகிய
நயக்ச்சவையாக உள்ளது.

உலகமே பொய் என்று சொல்லும் மாயாவாதி அந்த
உலகிலேயே தன்னைத்தாபிக்க முயலுகின்றான் என்ற
கருத்துடைய பொ.கை.சிந்தனை மிக உச்சமான நகை
சவையாகும். நகைச்சவைப்பாணியில் மிக வில்லலாங்கமான
விடயத்தை பொ.கை. அழகாகக் கூறியிருக்கிறார். இச்சிந்தனையை
முதன் முதல் வாசித்தபோது, இதுவரை காலமும் இப்படியாக ஏன்
ஒருவரும் அணுகவில்லை என்று கருதியதுண்டு.

ஆனால் இச் சிந்தனை பகிரங்கமான பின்னரும் இதனைக்
கற்றவரும் கல்லாதவரும் எனப்பலர் மாயாவாதத்தை இரசித்துக்
கொண்டும் பிரசாரம் செய்து கொண்டும் மாயாவாதத்தை வியந்து
ஏற்றுக் கொண்டும் இருப்பது ஒரு பிரபஞ்ச விசித்திரம் என்றே
கருதவேண்டியுள்ளது.

நாவலர் பெருமானின் உயர்தகுதி, திருஞானசம்பந்தர்,
அகத்தியர் போன்றோரின் மேல்நிலை, காந்தி --ஜேசுநாதர்
போன்றோரின் நலைப்பாடுகள் எனப்பல விடயங்களிலும் தீட்சை --
மந்திரம் -- உபதேசம் முதலிய பல விடயங்களிலும் பொ.கை.
சிந்தனை எவ்வாறு விளங்குகின்றது என்பதை நம்மவர்
அனைவரும் அறியும் நிலை உருவாக வேண்டும். “விழித்திருந்து
உள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்” என்ற மாணிக்கவாசகத்திற்கு
உத்ராணமாக பொ.கை. சிந்தனைகள் இருந்தும் அவற்றினை
பயன் இழக்கும் நிலை நம்மவர்க்கு ஏற்படலாகாது.

விநாயகர் கோவில்,
பொன்னாலை சுழிபுரம்

பண்டிதர் தி. பொன்னம்பலவாணர்

1958 ல் வெளிவந்த பாரட்டு விழா மலரிலிருந்து.

எஞ்சக்

கைலாசபதி அவர்களின்

வாழ்க்கைக் குறிப்பு

திரு. ச. பரந்திருபசிங்கம்

ஆசிரியர். அருணோதயக் கல்லூரி

அளவீடு

இது கலியுகம்; வைத்திகநெறி வழங்கிய புன்னிய பூமியையே சீர்திருத்தம் என்ற போர்வையிலே மிலேச்ச நாகரிகம் முடிருக்கிற காலம். செய்வதுந் தவிர்வதுந் தெரியாது எல்லோரும் உண்டிருந்து வாழ்வதற்கே உழலுகின்ற காலம். மின்டிய மாயாவாதம் என்னுஞ் சண்டமாருதம் கழித்தடித் தார்க்கின்ற காலம். பாசாண்டிகமே பரநெறி என்கின்ற காலம். உலகாயதனெனும் ஒண்டிறற் பாம்பின் கலாபேதத்து கடுவிடம் செறிந்த காலம் இப்படிப்பட்ட காலத்திலே, சிந்திக்க வேண்டியதென்ன? தவிர்க்க வேண்டியன எவை? நோக்க வேண்டிய இலட்சியமென்ன? என்றின்னோரன்ன பிரச்சினைகளை உடையவர்கள் இருந்தால், அவர்களுக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாய்த் திகழ்பவர் உப அதிபர் அவர்கள்.

இவர் பிறந்த ஊர் அளவீட்டு.சைவவோண்மரபினர் தந்யோர் பெயர் வீரகத்தியார் பொன்னம்பலம். தாய் பார்ப்பதி. பிறந்த நாள் 1902ம் ஆண்டு யூன் மாதம் ஒன்பதாந் திகதி. இவருக்கு முதலில் வைக்கப்பட்ட பெயர் செல்லப்பா. இவருடைய முற்சந்ததியினர் ஒருவருடைய பெயரை ஞாபகஞ் செய்யும் முகமாக, கைலாசபதி என்னும் பெயர் இவருடைய தந்தையாராலே இவருக்கு இடப்பட்டது.

இவர் தமது ஏழாம் வயக் வரையும் அயலிலிருந்த ஆசிரியர்களிடத்திலே ஆரம்பக்கல்வி கற்றார். ஏழாவது வயதில் வீட்டுக்குச் சமீபமாக இருந்த அமெரிக்க மினின் பாடசாலையிலே இரண்டாம் வகுப்பிலே சேர்ந்து படித்தார். அக்காலத்திலே ஆங்கிலம் தெரிந்த சுற்றத்தவர்களிடம் ஆங்கில பாடமும் ஆரம்பித்தார். அப்பொழுது அயலுாராகிய தெல்லிப்பழையிலே. தமிழ் நாட்டிலே பிரசித்தி பெற்றவராகிய வித்துவான் சிவானந்த ஜயரவர்களிருந்தார்கள். ஜயரவர்கள் இவருடைய குடும்பத்தினருடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள்: 1912ம் ஆண்டில் இவர் பாடசாலையில் படித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது ஜயரவர்களிடமும் கல்வி கற்பதற்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. இரவிலே ஜயரவர்களின் வீட்டிற்குச் சென்று ஆங்கில ஆரம்ப பாட புத்தகம்(primer) கற்று வந்தார். அப்பொழுது நன்னெறிச் செய்யுள்களை மநநஞ் செய்யும்படி ஜயரவர்கள் இவரை

வற்புறுத்துவதுண்டு. அந்த நேரத்தில் மநங்கு செய்வது இவருக்குக் கசப்பாயிருந்தது. அப்படி மூன்று மாத காலம் ஜயரவர்களிடம் படித்துக் கொண்டிருக்கையில் இவருக்குச் சிரங்கு நோய் கடினமாக வந்தது. அதோடு அந்தப்படிப்பு நின்று விட்டது.¹

அளவெட்டிக்கும் வேதாரணியத்துச் சைவக் குருக்கள்மாரு க்கும் தொடர்புண்டென்பது யாவருமறிந்ததே. இவருடைய வீட்டுக்குப் பக்கத்திலே இலருடைய குடும்பத்தினராற் கட்டுவிக்கப்பட்ட ஒரு மடத்திலே வேதாரணியக்குருக்கள்மார் இருந்து வந்தனர். அவர்கள் தேவாரப்பன் முறைகளிலே தேர்ச்சியுடையவர்களென்பது உலகப் பிரசித்தம். உபநிதிபரவர்கள் சிறுபிள்ளையாக இருந்தபொழுது அவருடைய தோற்றும் எவ்வாறிருக்குமென்பது அவரைக் கண்டார் அனைவரும் ஊகிக்கத்தக்கது. குருக்கள்மார் தேவாரப்பன்களை ஒதும்பொழுது இவரைத் தங்கள் மடியிலே தூக்கி வைத்து இவருக்கும் பண்களை ஊட்டுவதுண்டு. சங்கீதத்திலே-அதுவும் பண்முறைகளிலே பயிலும் வாய்ப்பு இவருக்கு அந்தப் பருவத்திலேயே வாய்த்தது.

இப்பொழுது அருணோதயக் கல்லூரி என வழங்கப்படும் பாடசாலையில் ஆங்கிலம் கற்பதற்கு 1913ம் ஆண்டு மூன்று மாத காலம் வரையில் சென்று வந்தார். அப்பொழுதும் சிரங்கு நோய் காரணமாகப் படிப்புத்தடைப்பட்டது. பின்பு 1914ம் ஆண்டு அளவெட்டி ஞானோதய

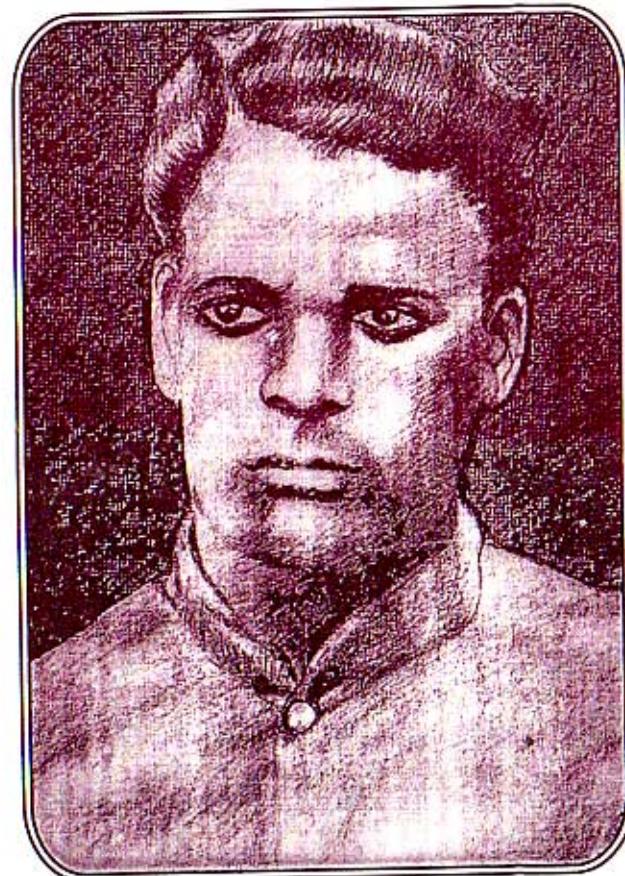
வித்தியாசாலையில் தமிழ் ஆறாம் வகுப்பிற் சேர்ந்து அடுத்த ஆண்டு ஏழாம் வகுப்புப் பரிசையிற் சித்தியடைந்தார். அக்காலத்தில் மேல் வகுப்புக்கள் இல்லை. அப்பொழுது கோப்பாயிலிருந்த போதனாசாலையிற் சேர்ந்து இவரை ஒரு தமிழாசிரியராக்கும் நோக்கத்துடன் அதற்கு வேண்டிய ஆயத்தங்களை இவருடைய தந்தையார் செய்து கொண்டிருந்தார். கொஞ்சம் ஆங்கிலம் படித்துவிட்டுச் செல்வது நல்லதென்றும் இவரைத் தமது ஆங்கில பாடசாலைக்கு அனுப்பும் படியும் மல்லாகம் ஆங்கில பாடசாலை முகாமைக்காரராய் அப்பொழுதிருந்த நொத்தாரிக் துரையப்பா அவர்கள் இவருடைய தந்தையாருக்குக் கூறினார்கள். எனவே 1916ம் வருடம் மல்லாகம் ஆங்கில பாடசாலையில் இரண்டாம் வருட வகுப்பில் Second Year) சேர்ந்தார்.

இவர் மல்லாகம் ஆங்கில பாடசாலையிற் சேர்ந்த காலத்தில் தெல்லிப்பழையைச் சேர்ந்த திரு. இரத்தினசபாபதி உபாத்தியாயரவர்களும் அங்கே ஒரு ஆசிரியராய் இருந்தார்கள். அவருடைய சரித்திரமும் இவருடைய சரித்திரம் போன்றதே. அவர் ஒரு அதிமனிதன் Super Man² என்று கூறுவதே பொருத்தமுடையது என்று நினைக்கிறேன். அவர் இரண்டாம் வருடவகுப்பில் ஒரு பிரிவுக்கு ஆசிரியராய் இருந்து வந்தார். அவருடைய வகுப்புக்குப் பக்கத்தே மற்றொரு பிரிவில் உபநிதிபர் மாணவராய்கிருந்தார்.

ஒருநாள் இந்த மாணவர் ஒருவருக்கும் சொல்லாமல், தம்வகுப்பை விட்டு அடுத்த திரு. இரத்தினசபாபதி உபாத்தியாயர் நடத்தும் வகுப்பில் போயிருந்து கொண்டார். அதனையறிந்த தலைமையாசிரியரும் மற்றோருப் பீரவராய் இருந்தமையாற் போலும், இவருடைய விருப்பத்தின் படியே விட்டுவிட்டார்கள். அங்கே ஆறாம் வகுப்பிலே திரு. இரத்தினசபாபதி உபாத்தியாரவர்களே இவருக்குக் கணிதம் படிப்பிக்கிற சந்தர்ப்பம் வந்தது இவருடைய விவேகத்தையும் ஊக்கத்தையும் கண்ட உபாத்தியாயர் 'சனஞாயிறுகளிலே வீட்டுக்கு வந்தால் கணிதம் படிப்பிக்கலாம்' என்றார் படிப்பிற் சிரத்தையுடைய இவருக்கு அது நல்ல வாய்ப்பாயிற்று. அவர் சொல்லியபடியே வீட்டிற்குச் சென்று கணிதம் கற்று வந்தார். ஆறு மாதம் வரையில் படித்தபின்பு 'கணிதத்திலே வேறு என்ன படிக்கலாம்' என்று உபாத்தியாயரைக் கேட்டார். 'படித்த இவ்வளவும் மற்றிக்கு ஷேன் (Matriculation) பரிசீசக்குப் பொதுமானது. இனி மற்றப் பாடங்களையும் இவ்வாறே படித்து விட்டால் கலாசாலைகளிலே காலத்தையும் பணத்தையும் வீணாக்காது பரிசீசக்குத் தோற்றலாம்' என்று உபாத்தியாயர் சொன்னார்.

1918ம் ஆண்டில் இவருடைய நன்பர்கள் சிலர் சுழிபுரம் விக்ரோஹியாக் கல்லூரியிற் கற்று வந்தனர். அப்பொழுது புலோலி ச. சிவபாதசுந்தரம் ஆவர்கள் அங்கே உதவியாசிரியராய் இருந்தார்கள்.

ரௌந்தன சுராப்தி உபாத்தியாயரி

1916ல் மகாஜனாக் கல்லூரியில் எடுத்த மடம்

இவர் மல்லாகத்தில் கற்கும் பொழுதே நண்பர்களுடனும் விக்ரோறியாக் கல்லூரிக்குச் செல்வது வழக்கம். அதனால் சிவபாதசுந்தரம் அவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு வந்தது. அந்தக் காலத்திலே மல்லாகத்திலே தலைமையாசிரியராய் இருந்தவர் மயிலிட்டி சி சுவாமிநாதன் அவர்கள். சுவாமிநாதனவர்களின் அநுமதியின் படியும் சிவபாதசுந்தரமவர்களின் புத்தியின் படியும் மல்லாகத்தில் E.S.L.C வகுப்பிற் படிக்கும் பொழுதே சனி ஞாயிறுகளிலும் சுழிபுரத்திற்குச் சென்று மற்றிக்குண்ணன் பர்ட்சைக்கு ஆயத்தம் செய்து வந்தார். 1920ம் ஆண்டு அக்ரோபர் மாதும் நடந்த E.S.L.C பர்ட்சையிற் சித்தியடைந்தார். பின் 1921ம் ஆண்டு யூன் மாதம் நடந்த மற்றிக்குண்ணன் பர்ட்சையில் முதலாம் பிரிவில் சித்தியடைந்தார். பர்ட்சை முடிந்த முன்று மாத காலம் வரையில் மல்லாகம் ஆங்கில பாடசாலையில் ஆசிரியராய் இருந்தார். பின்பு பரமேசவரக் கல்லூரியில் இரண்டு முன்று மாதம் ஆசிரியராய் இருந்தார். அப்பொழுது தான் அங்கே ஸண்டன் 'இன்ரர்சயன்ஸ்' வகுப்பு ஆரம்பமானது. அவர் படிப்பித்தலை நிறுத்தி அந்த வகுப்பில் சேர்ந்து படித்து 1924ம் வருடம் சித்தியடைந்தார். அப்பொழுது சு. சிவபாதசுந்தரமவர்கள் சில காலம் இவருக்குக் கணித ஆசிரியராய் இருந்தார்கள். இவர் 'இன்ரசயன்ஸ்' பர்ட்சையை முடித்துக் கொண்டு மல்லாகத்திலே ஆசிரியராய் இருந்தார். அப்பொழுது ஆங்கில

தராதர பத்திர பர்ட்சைக்கு வேண்டிய பாடங்களை எடுத்து அப்பரிட்சையையும் பூர்த்தி செய்தார். பின் 1927ம் ஆண்டு விக்ரோறியாக்கல்லூரிக்கு ஆசிரியராய்ச் சென்றார். அந்தக் காலத்திலே B.Sc., பர்ட்சைக்கும் ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தார். திருநெல்வேலிச் சைவாசிரிய கலாசாலை 1928ம் ஆண்டிலே ஆரம்பமானது. அங்கே கல்வி போதிக்கத்தக்க ஒரு ஆசிரியரை ஒழுங்கு செய்யும் படி சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தினர் அப்பொழுது விக்ரோறியாக்கல்லூரியிலே அதிபராய் இருந்த ச. சிவபாதசந்தரமவர்களைக் கேட்டார்கள். சிவபாதசந்தரமவர்கள் தம்மோடு உதவியாசிரியராய் இருந்த இவரைப் போகுமாறு கேட்டுக் கொண்டனர். இவர் 1930ம் ஆண்டு B.Sc., பர்ட்சையிற் சித்தியடைந்தவுடன் சைவாசிரிய கலாசாலைக்கு வந்து உப அதிபராய்க் கடமையாற்றுத் தொடங்கினார்.

இவர் B.Sc., பர்ட்சையிற் சித்தியடைந்த பின்பு M.Sc பர்ட்சைக்கு ஏன் படிக்கவில்லை என்று இவரிலே கரிசனையுள்ளவர்கள் கேட்பதுண்டு. இரத்தினசபாபதி உபாத்தியாயரும் இவர் சித்தியடைந்தமையைப் பற்றி அறிந்திருப்பார். ஒருநாள் அவர் இவரைச் சந்தித்த பொழுது “M.Sc பர்ட்சைக்கு ஆயத்தம் செய்யவில்லையா ” என்று கேட்டார். அந்தக் கேள்வி கொஞ்சக் காலமாக இவருக்கு மன வேதனையை

உண்டுபண்ணிக் கொண்டிருந்தது. கல்வி என்றவிலன்ன என்பது இளமைதொட்டே உப அதிபரவர்களுக்குத் தெரியும். பொருளை அடையச் செய்வதுதான் கல்வி, “விண்ணாகி மண்ணாகி மிக்காய் விளங்கொளியாய் என்னிறந்தெல்லையில்லாத” பொருளாய் ஒருவர் இருக்கிறார். அவரை அறிந்து அடையக் செய்வதுதான் கல்வியின் நோக்கம். உலகில் சௌகரியமாக இருப்பதற்கு வேண்டியன் எவை என்பதைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி கல்வி என்னும் சொல்லால் வழங்கத் தக்கதன்று. சீவனத்திற்கு ஏதோ செய்யவேண்டியிருக்கிறதே என்று ஆங்கிலத்தைப் படித்தாரே யொழியச் சர்வகலாசாலைப் பட்டங்கள் தாம் காரியம் என்று படித்தவரல்லர் உப அதிபர் அவர்கள். ‘நானும் இந்த ஆங்கிலப் படிப்பைப் பெரிய காரியமாக நினைத்துப் படித்தேன், என்றுதானே உபாத்தியாயர் கூட நினைத்து, M.Sc க்குப் படிக்கவில்லையா என்று கேட்க நேர்ந்ததே’ என்ற யோசனைதான் இவருடைய மனவேதனைக்குக் காரணமாய் இருந்தது.

ஆங்கிலக்கல்வி மெய்யறிவுக்கு வழி செய்யாது என்று பர்ட்சைகளை விட்டாரேயொழிய ஆங்கில மொழியிலுள்ள நூக்களை ஆராய்வதை இவர் நிறுத்தவில்லை. ஆங்கில மொழியிற் கிடைக்கக் கூடிய அறிவுத்துறை நூல்களைல்லாம் ஆராய்ந்திருக்கிறார். அந்த

ஆராய்ச்சியின் பயனாக அவர் கண்ட உண்மை மேலைத்தேசத்திலிருந்த வர்களுள் உயர்ந்த நோக்குள்ளவர்கள் கான்ற (Kant) ஹெகல் (Hegel) பேகன் (Bacon) ஷேக்ஸ்பியர் (Shakespeare) ஆகியவர்களே; ஆயினும் கிரேக்க தத்துவஞானிகளாகிய சோக்கிரதீஸ் (Socrates) பிளாற்றோ (Plato) இருவரும் அவர்களிலும் பார்க்க உயர்ந்த விஷயங்களையும் யோசித்திருக்கிறார்கள்; ஆனால் இங்கேயிருந்த வைதிக நெறியினர் துவங்குமிடத்தைக் கூட மேலைத்தேசத்தவர்கள் எட்டவில்லை என்பதாம். பைபிள் (Bible) எழுதியவர்கள் சில உயர்ந்த விஷயங்களைக் குறிப்பாக யோசித்திருக்கிறார்களென்பது அதை வாசித்து இவர் கண்ட உண்மை.

இவர் விவாகம் செய்தது 1926ம் ஆண்டு. இவர் மனைவி இவருடைய உறவினர். அவர் கண்டாரெல்லாம் வியக்கும்படி இவருக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைப் புரிந்து இவருடைய சாதனைக்கேற்ற முறையில் வாழ்ந்து, 1941ம் ஆண்டு இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தனர். இரண்டாம் முறையும் அளவெட்டியிலேயே இவர் விவாகம் செய்தார். இப்பொழுது இரு பெண்குழந்தைகளிருக்கிறார்கள். இவர் இருந்தோம்பி இல்வாழ்தல்லாம் விருந்தோம்பி வேளை ஆண்மை செய்தற்

பொருட்டோயாம். வேள் - மன்மதன். ஆண்மை - ஆனுதல். 4*

இவருடைய பெருமைக்குரிய காரணங்கள் அளப்பில். இவர் கல்வி கற்பிப்பதில் எவ்வளவு திறமை வாய்ந்தவர் என்பது இவரை ஆசிரிய கலாசாலைக்குச் சிபார்சு செய்தவர் யார் என்பதிலிருந்தே ஒரளவிற்கு ஊகிக்கப்படும். அன்றியும் இவரிடம் கற்று ஆசிரியர்களாய்ச் சேவை செய்யும் ஆயிரத்துக்கும் அதிகமானவர்கள் இவர் திறமையை நன்கு அறிவர். அவர்கள் மூலம் ஏனையோரும் அறிவர். இவர் ஆசிரிய கலாசாலையில் உள்ளால் முதல் தோட்டப் பாடம் சுநாக எல்லாப் பாடங்களும் கற்பித்திருக்கிறார். நான் மகரகம் ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெறும் பொழுது அங்கு உள்ளால், கல்வி முறை ஆகிய பாடங்களைப் போதித்தோர் மேலைத்தேச சர்வகலாசாலைகளிற் யிற்சி பெற்ற பட்டதாரிகள். அவர்கள் சில விடயங்களைப் பற்றிப் போதிக்கும் பொழுது அவற்றைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களிற் சிலர் உப அதிபரிடம் ஆசிரிய மாணவர்களாய் இருந்தவர்கள். அந்த விஷயங்களைப் பற்றி நாங்கள் பேசிய பொழுது 'இவற்றை உப அதிபரிடமல்லவா கேட்க வேண்டும்' என்று ஒருவர் சொன்னார். உப அதிபர் இவற்றிலும் நல்ல திறமையுடையவர்களோ என்று நான் கேட்டேன். 'அவர் ஒரு கலைக்களஞ்சியமல்லவோ (Encyclopaedia)

என்று அவர் உடனே பதில் சொன்னார். வேறும் சிலர் அப்படிச் சொன்னதை நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

இது நிற்க, இவருடைய சான்றாண்மை மிகமேலானது. கலாசாலை சம்பந்தமாக வந்த பெரிய பிரச்சனைகளைல்லாவற்றிலும் இவர் நடவடிக்கையை தவறாது சமன் செய்து சீர் தூக்குங் கோல் போலமைந்து ஒரு பாற் கோடாது இருந்தமை ஒன்றே இவருடைய சால்புடைமைக்கு எடுத்துக் காட்டாரும்.

இவருடைய வரலாற்றைச் சொல்லப்படுகுந்த ஒருவர் இவரிலேயுள்ள விசேட அம்சங்கள் சிலவற்றையேனும் கூறாது விடுதல் பிழையாகுமென மனத்திற் படுகின்றது. இவா இளமையிலிருந்தே புலமை நிரம்பியவராய் இருந்திருக்கிறார். ஒரு செய்யுளிலே ஒரு எழுத்துக் குறைந்தாலும் அதைக்காணக் கூடிய ஆற்றல் இவருக்கு உண்டு. சில சமயங்களில் இவரிடமிருந்து கருத்துக்கள் நிறைந்த செய்யுள்கள் அநாயசமாக வருவதுமுண்டு. இங்ஙனமன்றி வாக்குச் சுத்தம் அறியக்கூடிய இயல்பும், பெரியோரின் போக்குகளையறியக் கூடிய ஆற்றலும் சால்திரங்களின் நுண்பொருள்களையறியக் கூடிய நுண்மாணுமைபுலமும் இவருக்கிருக்கின்றன. வாக்குச் சுத்தம் கைவந்தவர்கள் தாம் அன்னம் போல் நூல்களின் உண்மைப் பொருளை அறிய வல்லவர்கள். தர்மாதர்மம் தெரியாதோர் சேர்த்துக் கட்டிய

பகுதிகள் அவர்களுக்குத்தான் விளங்கும். பெரியோர்களின் போக்குகளை அறியக்கூடிய தகைமையுடையவர்களுக்குத்தான் பெரியோர்களிற் கட்டிந்ததுகிற பொய்க்கதைகள் புறம்பாகத் தெரியும். இந்த இரண்டும் கைவந்தவர்களே ஆப்த வாக்கியங்களை-ஆகமங்களை-அறியவல்லவர்கள். இற்றைக்கு 2500 வருடங்களுக்கு முன்னரே கடைச்சங்கம் நடாத்திய பாண்டிய அரசன் பொருளுால் வல்லாரைக் காணவில்லை என விசனிக்க சேர்ந்தது. அதற்குப்பின் புறமதப் புயல்கள் எத்தனையோ வீசியிருக்கின்றன. இறுதியாக மிலேச்ச நாகரிகம் கூழ்ந்து கொண்டது. இவற்றிற்கிடையே வைதிக முறையான நூல்களுக்கு உரைகாணப்படுகுந்த ஆசிரியர்கள் மூலநூல்களின் பெயரால் தங்கள் தங்கள் மதங்களை நிறுவிப் போயினர். தேவர் குறனும், திருநான்மறைமுடிவும், மூவர் தமிழும் முனிமொழியும் கோவை திருவாசகமும் திருமூலர் சொல்லும் ஒரு வாசகமென்றுணர முடியாத சிக்கலான நிலையை உண்டுபண்ணி விட்டார்கள். விசாரமுடையவர்களும் நூல்களின் மூலம் உண்மையறிய முடியாத சூழ்நிலையுண்டாகி எவ்வளவோ காலமாகவிட்டது. உலகப் புரட்சிகளில் அள்ளுண்டு போகாமலும், உரையாசிரியர்களின் வலைகளிற் சிக்காமலும் தனித்து நின்று சிந்தித்துப் பிரம சூத்திரம், தொல்காப்பியம், திருக்குறள், திருக்கோவையார், திருமந்திரம், சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார், சங்க இலக்கியங்கள் ஆதியாம் நூல்களின்

நுண்பொருள்களை அறியக்கூடியவராய் இருந்தமையே உப அதிபரவர்களின் தனிப்பெருஞ் சிறப்பாகும்.

ஆரியம்.- தமிழ்; வேதம்,— ஆகமம்; சமயம்,— மார்க்கம்; வைதிகம்,— சைவம்; அகச்சமயம்,— புறச்சமயம்; வேதாந்தம்,— சித்தாந்தம்; சொருபம் —தடஸ்தம்; சடம்,— சித்து; பொய்,— மெய்; வருணம், ஆச்சிரமம்; என்— எழுத்து; அகத்திணை— புறத்திணை; களவு— கற்பு; எண்வகை மன்றல், வேதவேள்வி, அந்தக்கரணம், தவம், பணி, கதி, புருஷார்த் தம், அன்பு, அருள், ஜந்தெழுத்து, உபநிடதம் என்றின்னோரன்ன எண்ணிறந்த விடுயங்கள்பற்றி இவர் சொல்லும் கருத்துக்கள் அந்தியற்புதமானவை ஆழந்த சிந்தனையை வருவிப்பவை; வைதிக சைவசாஸ்திரங்கள் அனைத்திற்கும் மாறில்லாதவை. 'தருமம்' என்றாலென்ன என்பதை இவரிடம் கேட்டுத் தெளிந்தால் அஃதொன்றுதானே ஒருவர் எடுத்த பிறப்புக்குப் போதுமானது.

இவருடைய சிந்தனைகள் வெறும் புத்தகப்படிப்பால் வந்தவைகள் அல்ல. அந்தக்கரண சுத்தியால் வந்த அநுபவங்களோயாம்.

1932ம் ஆண்டளவில் ஒருமுறை பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளையவர்களும் உப அதிபரவர்களும் கீரிமலைக்குச் சென்றார்கள். அங்கே கிருஷ்ணபிள்ளையின் மடத்திலே தங்குவதாக ஏற்பாடு. அங்கே தங்குவது கடற்காற்று வாங்குவதற்காக அல்ல. கல்வி

கற்பதற்காகவே. பண்டிதமணி இவருக்குத் தொல்காப்பியம் சொல்லுவதாகவும், இவர் பண்டிதருக்கு ஆங்கிலம் சொல்லிக் கொடுப்பதாகவும் யோசனை. பண்டிதமணி தமது ஆசிரியர்களிடம் கற்கும் பொழுது தயாரித்த குறிப்புக்களை விரித்து வைத்துச் சொல்லத் தொடங்கினார். கொஞ்ச நேரத்தாற் குறிப்புக்களைக் கட்டி வைத்துவிட்டுப் பண்டிதமணி இவரிடம் தொல்காப்பியம் கேட்கவேண்டிய நிலை வந்துவிட்டது, காரணமென்ன? பண்டிதமணியவர்கள் பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர், இளம்பூரணர் முதலியோருடைய உரைகளிலும் தமது ஆசிரியர் களிடத்திலும் அறிந்தவற்றிலும் பார்க்கச் சிறந்த புதிய உயரிய கருத்துக்கள் இவர் சொல்லத் தொடங்கி விட்டார். இது வெறும் கற்பனைக் கதையல்ல. பண்டிதமணியவர்களே இதை எனக்குப் பல முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“மதிஞுட்பம் நூலோடுடையார்க் கதிஞுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பலை”

இவர் உரையாசிரியர்களைப்பற்றிச் சொன்ன ஒரு கருத்தை இங்கே குறியாமல் விட மனம் ஓப்பவில்லை. அது வருமாறு: நூலுக்கு உரை என்றால் நக்கீருடைய உரை தான். நூலுக்குள் ஏதோ

கிடக்கிறது என்ற குறிப்பிலே சிவாக்கிரயோகிகள் உரை செய்திருக்கிறார். அடுத்தபடி சிவஞானமுனிவருடைய உரை. அதற்குப் பின் சேனாவரையராதியோரைச் சொல்லலாம். சங்கரருடைய உரைக்கும் நூலுக்கும் சம்பந்தமில்லை. பரிமேலழகரைக் கிழப்பிலிட்டது, சங்கரருக்குப் போல, நூலின் மகிழ்ச்சியும் அழகிய பாண்டி நடையுமே.

1933ம் ஆண்டில் இவருடைய வாழ்க்கையிற் பல மாற்றங்கள் உண்டாயின. எத்தனை வீண் சொற்கள் இன்றைக்குப் பேசினேன் என்று இரவிலே கணக்குப் பார்க்கும் வழக்கம் அபிபாழுதிருந்ததாக ஒருமுறை எனக்குச் சொன்னார். அந்த வருடம் பல புதுக் காரியங்களை இவர் தமக்குள்ளே காணக்கூடியவராய் இருந்தார். இவற்றை இந்தக் காலத்திலே யாருடன் பேசலாம் என்ற பிரச்சனையுமிருந்தது. காத்திராப் பிரகாரமாக ஒரு நாள் கீரிமலையிலே இரத்தினசபாபதி உபாத்தியாரைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அப்பொழுது அவருடன் பேசலாமென்று ஒரு நினைவு வர, சிவ விஷயங்களைப் பேசலானார். அன்று தொடக்கம் 1945ம் ஆண்டு உபாத்தியாயவர்கள் மறையும் வரை வாரம் தோறும் அவரைச் சந்தித்து சம்பாஷிக்கும் வழக்கமிருந்தது. 'அறனறிந்து முத்த அறிவடையா கேண்மை' முன்தவத்தினால் இயல்பாகவே இவருக்கு அமைந்திருந்தது நூல்களிலே காண்டற்கரிய பல புதுக் காரியங்களை உபாத்தியாய இவருக்குச்

சொல்லியிருக்கலாம். உபாத்தியாயரே மெச்சக்கூடிய பல புது கீழ்யங்களை இவர் உபாத்தியாயரோடு கைத்ததிருக்கலாம்.

பரிபூரண அன்பு கட்டுப்படுத்தாது கட்டளை செய்யாது. இறைவன் 'நிறுத்துவதோர் குணமில்லான்'. 'ஒடி மீள்கென ஆடல் பார்த்திருப்பவன்' பிறரை நிறுத்துவது, அவர்களுடையது செயல்களிலே தீண்டுவது, அவர்களை ஆள்வது, கட்டளை செய்வதெல்லாம் அவைத்திகம் பந்தத்திற்கு வழி. இன்னோரன்ன எண்ணிறந்த உண்மைகளை இவர் அநுபவத்திற் கண்டார். உப அதிபரவர்கள் தம்மோடு தொடர்பு பட்டவர்களோடு எவ்வாறு நடந்திருக்கிறார் என்பது தொடர்புபட்டா ரொவ்வொருவரும் நன்கறிந்ததே. அவர் பிரநுடன் மாத்திரமன்றிச் சுற்றுத்தவருடனும் மனைவி மக்களுடனும் கூடத் தீண்டாமலே வாழ்ந்து வருகிறார். அவருடைய சாதனை விசேஷத்தினாலே, அவர் பலருடனும் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் ஊடாடவேண்டியிருந்தும் பிறராற்றீண்டப்படாமலிருக்கிறாரென்பது நன்கு அறியக்கிடக்கின்றது.

இவர் தமக்கு நேர்படுகின்ற முயற்சிகளையும் தீண்டாமலே நீண்ட வந்தார். முயற்சியை இவர் தாமாகத் தேடுவதுமில்லை வந்த முயற்சியைத் தாமாக உதறித் தள்ளுவதுமில்லை. முயற்சி வரும் போகும் இவர் இருந்தபடி இருப்பார். அதனால் இவருக்கு அசைவு பிறப்பதில்லை.

'இன்பத்து என்பம் விழையாதான் துன்பத்துள் நுன்பம் உறுதல் இலன'

மகாண்கள் பிராரத்தத்தைப் புசிக்கும் போது, ஆகாமியம் ஏற்றாமல் விருப்பு வெறுப்பின்றி இருப்பவர், என்று சாத்திரங்களிற் காணுகின்ற உண்மையை இவரிடம் நேரிலே காணலாம்.

இவருடன் நெடுநாட் பழகிய ஒருவர்தமது மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியருக்கு 1934ம் ஆண்டில் ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அக்கடித்ததை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் சமீப காலத்தில் எனக்குக் கிடைத்தது. பின்வரும் வசனங்கள் அக்கடித்திற் கண்டவை. "சைவசித்தாந்தம் விளங்கிய இருவர் இப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்திலே இருக்கிறார்கள். அவர்களே ஆறுமுக நாவலரையாவையறிய வல்லவர்கள் அவர்களில் ஒருவர் சைவாசிரியகலாசாலை உப அதிபா பொ. கைலாசபதியவர்கள். அவர்கள் மனித உருவில் ஒரு தெய்வம்."

தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனாரின் வாய் மொழிகளாலே இவருடைய வாழ்க்கைக் குறிப்பை முற்றுறச் செய்வது

பொருத்தமுடையதென நினைக்கிறேன். இவர் கற்பவை கசடறக் கற்றவர் கற்றதற்குத் தக நிற்பவர். கற்றதனாலாய் பயன் வாலறிவன் நற்றாள் தொழுலே என்பதனை ஜயந்திரிபின்றி உணர்ந்தவர். இருமை வகைதெரிந்து ஈண்டறம் பூண்டவர். மனத்துக்கண் மாசில்லாதவர். ஆற்றினிமுக்கா இல்வாழ்க்கை நடத்துபவர். அறிவறிந்தாற்றினடங்கப் பெற்றவர். நிலையிற்றியா தடங்கியவர். ஒழுக்கத்தை உயிரினும் ஓம்புவர். புறஞ்சொல்லும் புன்மையில்லாதவர். பயனில் மறந்தும் பேசாதவர். உற்றநோய் நோற்றலையும் உயிர்குறுகண் செய்யாமையையும் மேற்கொண்டவர். வாய்மையுடையவர். ஆன்றமைந்த சொல்லுடையவர். கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிபவர். வினைத்துாய்மை உடையவர். அவையறிந்து, சொல்லின் தொகையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுந் தூய்மையர். சான்றாண்மையுடையவர். கற்றீன்டு மெய்ப்பொருள் காணு நெறியினர். இவர் பெற்றிருக்கும் அறிவு சென்ற விடத்தாற் செலவிடாது தீதொரீஇ நன்றின் பாலுயப்பது எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது என் பொருளாவாகச் செலச் சொல்லித்தான் பிறர் வாய் நுண்பொருள் காண்பது. மலர்தலும் கூம்பலூயில்லாதது. எவ்வதுறைவதுலகம் உலகத்தோடுவது. அங்குவதங்குவது.

இப்பெருந்தகையார் உள்ளத்தாற் பொய்யாது அறிவுக்கறிவைக் கொல்லாது சார்புணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகி வருகின்றார். இவருடைய ஒழுகலாறு வாழ்வதாக.

(இம்மலர் வெளியிட்டிற்குப் பொறுப்பாளராய் இருப்பவர் உப அதிபர் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதித் தரும்படி என்னைக் கேட்டார். அது எனக்கில்லாத மிகக் கூட்டமான காரியம் என்னும் எண்ணமுடையேனாதவின் முதலில் மறுத்து விட்டேன். உப அதிபரவர்கள் ஒரு சாமானிய மனிதர்ல்லர். அவரைப் போன்று ஆழந்தகன்ற அறிவும் தூயவாழ்க்கையும் உடையவர்களை நாம் கண்டதுமில்லை சமீபகால சரித்திரங்களிலே கேட்டதுமில்லை. அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுத வேண்டிய வேவையும் கூழலும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை எனினும் மலருக்குரியவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் என்னை வேண்டிக் கொண்டபடியினாலும் 'நல்லார் குணங்கள் உரைப்பதும் நன்றே என்றமையினாலும் அவரைப்பற்றித் தெரிந்தவற்றுட் சில குறிப்புகளை எண்டு எழுதலாயினேன்)

பதிப்பாசிரியர் குறிப்புகள்

1. 1950களின் டபியசுதியில் திருநெல்வேலிச் சௌகரிய கலாசாலை அங்குச் சஞ்சிகையாகிய “நாவலன்” ஓன்றில் ஒரு மாணவன் கண்ணபதியவர்களைப் பற்றிப் பாடிய செய்யார் ஓன்றில் “சிவாண்நதையர் நாஷ்பாய்” என்ற சொந்தியான உபயோகித்தார். அது அந்தக்கைப் பொருந்தமுடையது அன்று என்பதற்காகவே இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.
2. ஸ்ரீ அரவிந்தர் உபயோகிக்கும் பொருளில் இங்கு வருகிறது.
3. கசிவாதசந்தூர் கண்ணபதியவர்களாத் தமது மாணவன் எனக் குறிப்பிடுவது வழக்கம் (பார்க்க : கசிவாதசந்தரத்தின் உள்ளியல்நூல் முகவரை) ஒருவரின் உரிமையைப் போன்றும் என்றாலும் அவர் ச.சி கென என்பாடு உரிமையை மந்திரில்லை.
4. *இங்கு கண்ணபதியவர்கள் கொல்லும் விழை போருளை இங்கு கட்டுரை ஆசிரியர் கட்டுகிற்.
5. இது பஸ்துமலி சி. கண்ணபதியின்னையைக் குறிக்கும் அவர் ஆரம்புக்காலங்களின் தலையாளர். புத்திராம், 24 வயது வரை நாவலரின் அனுக்கள்நிறைவராயிருந்தவரும், நாவல் வித்தியாசாலை ப் பரிபாலகருமான ந கண்ணபதியின்கு எழுதிய கடிதம் வித்தியாசாலை அதிபர் பதவியைப் பொறுப்பிற்கும்படி கேட்போது சிக எழுதிய பதிற் கடிதம் இங்கு எடுத்துக் கூடப்பட்டது.
6. 1958ல் பாராட்டுவிழா மலர் வெளியிட்டுக்குத் தோன்றாத நுணையாம் நின்றவர் பஸ்துமலி சி.கண்ணபதியின்னை சப இதனை உப அதியர் சந்திதியில் வாசித்துக் காட்டிய பின்னால் வெளியிடக் கொடுத்தார்.

பொ. கலைச்சபத் அவர்கள் ஒய்வு
பெற்றபோது

23-4-1958 ல்

பழைய ஆசிரியமரணவ மரணவிகள் வெளியிட்ட
மலரிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை

I அந்தக்கரண சுத்தி

(பண்டிதமனி சி. கணபதிப்பிள்ளை)

புறக்கரணங்களுள் கண் பிரதானமானது. கண் உள்ளவனுக்கு அ.து இல்லாதவனுக்கும் உள்ள வேறுபாடு நாம் நன்கு அறிந்தது.

உட்கரணங்களுள் பிரதானமானது மனம். அறியாமையினாலு வஞ்சகத்தினாலும் மாசுப்ட மனத்துக்கும் மாசற்ற மனத்துக்கும் உள்ள வேறுபாடு மிகப் பெரியது. பார்வையுள்ளதும், அற்றதுமான கல வேறுபாட்டினும் மிக மிகப் பெரிய வேறுபாடு இந்த மனவேறுபாடு.

ஒருவன் மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதலைப் பெறுவானாயின் அபல பிறப்புக்களிற் சம்பாதித்த தவத்தின் பயனேயாம். தூய மனத்தில் அறிவு கடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும்.

மனம் தூயவர்கள் சாத்திரங்களை உள்ளவாறு உணருகின் றார்கள் அன்றி. சாத்திரங்களால் அறிய முடியாத உண்மைகளையு அறிகின்றார்கள். அவர்களுடைய அனுபவம், பிரத்தியகூடம் முதலிய பிரமாணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது மேலானது. அவர்கள் சினிமா

பார்ப்பது போலே, உலகத்தில் தோயாமல் உலகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இது நிற்க.

நமது உபநிதிபர் அவர்கள் அந்தர் முகனோக்குள்ளவர்கள் உட்கரணங்களைச் சுத்திசெய்வதிலேயே காலங்கழிப்பவர்கள். அவர்களுடைய மனந் தூயது. பிழை சரி - தர்மம் அதர்மம் -நீதி அநீதி-இவைகளை நடுநின்று ஆராய்ந்து தெளிபவங்கள் அவர்கள். அவர்கள் சிந்தனை நமக்கு எட்டாதது. அவர்கள் வரிசை வேறு

“அடக்கம் அமர்கள் உய்க்கும்”

2. ஒரு மெய்ஞ்ஞானி வறுத்த வித்து.

திரு சி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் B.A.,

(சௌவாசிரியகலாசாலை முன்னாள் அதிபர்)

திரு. பொ. கைலாசபதி அவர்கள் 1916ம் ஆண்டில் யான் மல்லாகம் ஆங்கிலப் பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியராக நியமனம் பெற்ற காலை அங்கு ஒரு மாணவனாகத் திகழ்ந்தார். அங்கே என்னுடனாசிரியராய் விளங்கிய ஒருவரின் மதிப்புக்குரிய விசேட ஆற்றலும் சமயஞானமும் உடையவரஆனார் அவ்வாசிரியரையே தமது மெய்ஞ்ஞானக் குரவாகக் கொண்டு சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை ஐயம் திரிப்ப விளங்கி மோன அறிவையும்; தாமே சந்தேஷப்படக் கூடிய உண்மை ஞானத்தையும் பெற்றார். சிறுவராயிருந்த கைலாசபதியை அவரின் குருவே தேடி அடைந்தார் எனினும் பொருந்தும். வேறுவிதமாகச் சொல்லப்படுகின் விட்டகுறை, தொட்டகுறை இருவரையும் ஒருங்கு சேர்த்து வைத்ததெனலாம். மூன்று வருட காலம் யான் மல்லாகத்தில்

* இரத்திசைபாபதி உபாத்தியார்

படிப்பித்தேன். திரு. பொ. கைலாசபதி அவர்களும் அங்கே படிப்பித்தார்கள்.

அவரை ஓர் அதிவிவேகியாகவே ஆசிரியர் அனைவரும் என்னி மகிழ்ந்தனர்.

முன் எனது மாணவராய் விளங்கிய கைலாசபதி அவர்கள் 1930ம் ஆண்டில் எனது உடனாசிரியராய் யாழ்ப்பாணம் சௌவாசிரியகலாசாலையின் உப அதிபராக நியமனம் பெற்றார். பத்து வருட காலத்துள் திரு. பொ.கைலாசபதி அவர்கள் ஒப்பற்ற விசேட ஆற்றலையும் அறிவையும் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் பெற்றுள்ளார் என்பதற்கு வியப்படைந்ததுமன்றிப் பெருமைப்படும் நிலையையும் எய்தினேன். அன்று தொடக்கம் இன்று வரை அவர் எனது பழைய மாணவர் என்ற முறையில் ணக்கு மிகுந்த பயபக்தி காட்டி நடந்துள்ளார். யானும் அவரின் விசேட சமய அறிவின் பொருட்டும் அவர்மாட்டு அதே பய பக்தியையும் மரியாதையையும் காட்டி நடக்கத் தவறியது கிடையாது.

திரு. பொ. கைலாசபதி அவர்களின் போக்கும் இயல்பும் மிக வினோதமானவை. பழைய காலத்தவர்கள் ஓர் வறுத்தவித்து என்றும் பழுத்துக் கணிந்த பழம் என்றும் சொல்வார். இது அவரின் மெய்ஞ்ஞான

வளர்ச்சி பற்றிய பேச்சு. அவரோடு நெருங்கிப் பழகினவர்கள் கூட அவரின் போக்கில் ஆச்சரியப்படுவார்கள். அவர் இருமுறை விவாகங் செய்தும் இரு பெண். குழந்தைகளைப் பெற்றும் நித்தியப் பிரமசாரி போல் என்றும் விளங்கி வந்துள்ளார். அவர் லெளகிக விஷயங்களில் அழுந்துவதில்லை. மனைவி மக்கள் இருந்தும் அவர்களை இல்லாதவர் போல் நடந்து கொள்வார். ஆனால் அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்ய ஒருபோதும் தவற மாட்டார். எனினும் அவர் வாழ்க்கை ஒடும் புளியம்பழுமும் போன்றது. எதற்கும் அஞ்சமாட்டார். நீதியீனத்தை எப்போதும் வெறுப்பவர். நீதியற்ற சர்வாதிகாரத்துக்கு அடிபணியாதவர். உண்மையெனும் தின்மை நிரம்பப் பெற்றவர். ஒருபெருஞ்சான்றான்மையாளர்.

3. இளமை நினைவு

(திரு. வே. நடராசா அவர்கள் B.Sc.,B.T.)

முப்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன் பரமேசுவரக் கல்லூரி தன் கலாகிரணங்களை விரித்து, ஒளி வீசிய காலத்திலே நானும் என்போன்ற வாலிபர் சிலரும் படிப்பதென்று கங்கணங்கட்டிக்கொண்டு, திருநெல்வேலிச் சிவன் கோயிலுக்குத் தெற்கே, பிரசித்திபெற்ற ஈர்ப்பலாவளவிலே கூடுனோம். நமக்கு நாமே வழிகாட்டிகள். பொழுது போகிறது தெரியாமற் போய்க் கொண்டிருந்தது.

எங்கள் மத்தியிலே, புறநடையாக ஒருவர்ஸ்மிகவும் மிருதுவானவர்- உருவத்தாற் சிறியவர்- வந்து சேர்ந்தார். நானும் அவரும் பரமேசுவரக்கல்லூரியில் “இன்றர் சயன்ஸ்” வகுப்பில் படித்து வந்தோம். புதிதாய் வந்து சேர்ந்த அவர் வெகு நாதன்மானவர். எங்களுடன் சேர்ந்தும் சேராமலேயிருந்து வந்தார். ‘பயனில் சொல்’ என்பது அவர் வாய்க் கீழ்க்கண்ட வந்தறியாதது. படிப்பு நேரத்திலேதான், அந்தக் கூட்டத்திலே

எங்களிடையில் வீணான சம்பாதனைகள் கிளம்புவது வழக்கம். அந்த நேரங்களில் அவர் ஒரு முலையில் குந்திக் கொண்டிருப்பார்; நாங்கள் எங்கள் வீணான சம்பாதனைகளில் கலந்து கொள்ளும்படி வலிந்து இழுத்தால் சிறிதே சிரிப்பார். அவ்வளவுதான்; அப்பால் மௌனமாய்க் கீந்தித்துக் கொண்டிருப்பார்.

'தவஞ்செய்வார் தங் கருமஞ் செய்வார்' என்றபடி அவர் கருமமே கண்ணாயிருந்தார். வளரும் பயிரை முளையிலே தெரியும் என்பார்கள். எனக்கு அப்படியொன்றும் அவர்பால் தெரியவில்லை. தெரிந்து கொள்ளும் மனப்பான்மையும் எங்கள் பால் இல்லை. அவரை 'ஒர் உடல் வலியில்லாத ஏலாவாளி; ஆணால், நல்லதொரு விவேகி; படிப்பாளி' என்று எண்ணியிருந்தோம். பொழுதை அவப்பொழுது செய்யாமல் தவப் பொழுது செய்து கொண்டு, எங்கள் மத்தியில் ஒருவராய் அவர் இருந்து வந்தார்.

அன்றாஞ்சரி, இன்றாஞ்சரி அவர் நிலையை அறியாமையால், அவர் முன்னிலையில் பல தவறுகள் செய்திருப்போம். அவைகளை அவர் பொருள் செய்வதில்லை. நட்புரிமை பற்றிப் பொறுத்துக் கொள்ளுபவு என்பதை எனது கருத்து.

பழைய இளமை நினைவுகள் மிக நீளமானவை. அவைகளை மேறும் வளரச் செய்ய நான் விரும்பவில்லை.

அன்றொருநாள் எங்கள் மத்தியிலே மௌனமாய்த் தங்கருமமே கண்ணாயிருந்தவர் எவரோ அவரே இன்று நம் மத்தியில் நம்மதிப்புக் குரிய உபத்திபார் திரு. பொ. கைலாசபதி அவர்கள் B.Sc.,

சமய சாத்திரங்களைப் பாடம் பண்ணிப் பெரிய சபைகளிலே இடிமுக்கஞ் செய்பவர்கள் பலரை இந்த உலகத்தில் கண் நிறையக் காணலாம் ஆனால் படித்தபடி ஒழுகுபவர் ஒருவரைக் காண்பது அரிது.

திரு. கைலாசபதி அவர்கள் கற்கவேண்டியவைகளைக் கற்று, அதனாலே கசடுகள் அற்று, கற்றதன் வழி நிறுபவர். அவர் ஒரு சமயி. அவர் பெருமை போற்றுதற்குரியது.

4. சைவத்திருவாளர் பெர. கைலாசபதி அவர்கள்

(கிரு. த. இராமநாதபிள்ளை B.A அவர்கள்

வேலாயுத வித்தியாலய அதிபர். புலோலி)

சைவர்களைக் கனவுலகிலும் நினைவுலகிலும்

காணலாமன்றி. நிலவுலகில் காணமுடியாத இக்காலத்தில் சைவப்பற்றிடயவராய்ச் சைவநெறி நின்று வாழ்தலே தம்வாழ்க்கையின் மகாநோக்கமென நிச்சயித்து வாழ்ந்து வருகின்றவர் திரு. கைலாசபதி அவர்கள் ஒருவரே என்று சொல்லலாம். புராதன தேவாலயங்களைப் புதுப்பித்தலிலும். அன்னதானம் அளித்தலிலும் பார்க்கச் சிறந்த தொண்டாகிய சைவநெறி நிற்றலையே அவர் நோன்பாகக் கொண்டுள்ளார்.

அஞ்சம் அடக்கடக் கென்பர் அறிவிலார்

அஞ்சம் அடக்கும் அமரரும் அங்கிலை

அஞ்சம் அடக்கில் அசேதன மாமென்றிட

டஞ்சம் அடக்கா அறிவறிந் தேனே.

என்றவாறு அறிவறிந்து ஞானப்பாலுண்ட சைவத்திருவாளர் பொ. கைலாசபதி யவர்கள் திருநெல்வேலி சைவ ஆசிரிய கலாசாலையில் உபநிதிபராய் இருபத்தெட்டியாண்டு சேவித்தமையாலன்றோ, அது சைவதுசிரிய கலாசாலை எனப் புகழ்பெற்றுத் துலங்குகின்றது. இக் கலாசாலையில் கல்வி முறை பயிற்றலோடு நில்லாது வேதம் ஆகமம் புராணம் சைவ சித்தாந்தம் என்பவற்றை அல்லும் பகலும் துருவித் துருவி ஆராய்ந்துணர்ந்த நுண்மான் நுழைபுலமிக்க செம்மலை யாம் போற்றுவோமாக.

வேதம்பச அதன்பால் மெய்யாகமம் நால்வர்

ஒதுந் தமிழ் அதனின் உள்ளஞ்செந்ய-போதமிகு

நெய்யின்உருக்கவையாம் நீள்வெண்ணெய்மெய்கண்டான்

செய்த தமிழ்நூலின் திறம்.

என்னும் சான்றோர் திருவாக்கை உணர்ந்து திளைத்து சிவநூன மயமாய் அமர்ந்திருந்து, போலிச் சமய வேடம் பூண்டு அலமரும் மாந்தருக்குத் திகழோளியாய் வழிகாட்டும் அவர் சேவை நற்சேவையன்றோ? பொதுசனங்களின் வாக்கைப் பெறுவதற்கும் இம்மையுலகில் தம் புகழை நாட்டற்கும் அவர் தத்துவ நூல்களை ஆராய்ந்தாரல்லர். அன்றியும் மேனாட்டார் போல் கலையின்பம் விழைதற்குத் தத்துவ நூல்களை அவர் தேடவில்லை. தத்துவம்-அசி என்னும் மகாவாக்கி யத்தைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து, அத்துவிதமே

உண்மையெனக் கடைப்பிடித்து உலகத்திருந்தும் உலகப்பற்றற்றிருக்கும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த பெருமை திரு. கைலாசபதியவர்களுக்கே உரிமையாகும். அவர் இறைவன் அருள்பெற்று, இன்னும் பலகாலம் நம்மனோர்க்கு வழிகாட்டுவாராக.

5 மௌந தவ முநி

(பண்டிதன் த. வேதநாயகி அம்மாள், வேலனை)*

1. உப அதிபர் அவர்கள்மெய்யின் வடிவம். பொய்களை வென்று வென்று கீழ்ப்படுத்தி வைத்திருக்கும் மெய்களின் உயிராகிய மெய் அது. மாயாவாத முதலிய சமயப் பொய்களை கீழ்ப்பட்டங்கிய மெய் அது. விஞ்ஞானமாகிய சடஞானப் பொய் கீழ்ப்பட்ட சைவஞான மெய் அது.
2. உப அதிபர் அறிவுடையார் விரும்பி விரும்பிக் காணும் நூதனசாலை. அவர்களும் கருத்துக்கள், அவரறிந்த நூல்கள், அவர் கண்ட சிந்தனைமுடிபுகள் ஆகியவை அறிவுடையார்க்கு ஆச்சரியம் கொடுப்பவை.
3. உபஅதிபர் அவர்கள் முநி. மௌனமுடையவர். 'ஊமையென்னும் அதிஹயர்ந்த சாதகம் வாய்ந்த முநி. பேசப்பொருள்ளப் பிறவி தன்னைப் பேசுதலறியாத முநி. தலைவனைக் கல்லாத பேய்களோடு பேசுதற்குச் சொல் இல்லாத முநி. பேசப் பெரிதுமினிய தலைவனை தன் செவிக்கு

மாத்திரம் கேட்கும் சொற்களினாலே பேசிக்கொண்டிருக்கிற, பிறரோடு பேச விரும்பாத மௌந தவமுநி.

4. உபதிபர் உத்தியோகமும் B.Sc கல்வியும் அவருடைய நிலைக்கு மிகக் கீழுள்ளவை. தலைவனது ஆணை என்னும் ஒருணர்வினாலேயே அவர் உப அதிபர் உத்தியோகத்தை அருவருப்பின்றி, விருப்பத்தோடு தாங்கினார். அவரது பெரிய பெருமை அது.

5. நாம் அவருக்குச் செய்யத்தக்க இதமான செயல் அவரிடம் அறியத்தக்க உண்மைகளில் ஒரு சிறிதாவது அறிதலும், அறிந்தவழி ஒழுகுதலுமேயாம். முநிவர்க்குச் செய்யுங் கடன் அதுவே.

*வித்துவசிரோமனி போன்றும்பல்வீரன்ஸையின் மாணாக்கர் செ. கணக்கபாபதிப் பிள்ளையின் மருகியான வேதநாயகியம்மாள் மிகக் இளமையிலேயே வித்துவான் ந. கப்பையாப்பிள்ளையிடம் வேலணையில்படித்துப் பண்டதையானவர். மிகப்பிந்தியே சைவ ஆஸிரியகலாசாலைக்குச் சென்றவர். சி. க. என்ற சந்திரனுக்கு ஒளி கொடுக்கும் குரியன் என உபதிபரைப் போற்றினார். அவர் சில புதிய விஷயங்கள் இவருக்குத்தான் கூறியதாக அறிக்றோம்.

6.வாழ்த்துப்பாடல்கள்

(பண்டிதர் திரு. ச. இராசையா அவர்கள்)
தமிழ் விரிவுரையாளர்;
அரசினர் மகளிர் கல்லூரி,
கோப்பாய்.)

1. செந்தமிழுமாங்கிலமுந் தேர்ந்து மேலாங்
சித்தாந்தசாகரத்திற்றிளைத்தயோகி
அந்தமிலாச்சிந்தனையி லாழ்ந்த தோன்றல்
அளவெட்டியெனும் பதியிலெழுந்தனானி
எந்தமுளம் விட்டகலான் எதிலும்வல்லான்
எமதுகலாசாலைக்கோரச்சாயுள்ளான்
சந்ததமுங் கலையமுத முண்ணுந்தேவன்
கைலாச பதியென்னு நாமன்வாழி.

கட்டளைக் கல்த்துறை.

2. கற்றார்க்கொருமுதல்கலாசநாமன்கருவிந்து
பெற்றாரெனலைமைப்பேணிக்கலையமு தீந்தபிரான்
முந்தாமதியணி வேணிய னார்பதம் வேண்டலன்றி
மற்றோர்பொருளினைவெ.காதனானின்மாதவனே.

(பண்டிதர் த. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்)

(பத்திரிகாச்சியர்: சழேஹி, சித்தன்கேணி)

கட்டளைக்கல்த்துறை

1. உத்தமநீதியைச் சொவநிலையை யொழுக்கமிகு வித்தகவாக்கை விளங்கிட்டுமுன்றன் விதரணத்தைச் சுத்திய நீர்மையைச் சாந்தக்கையென்றித் தவாதபரி சுத்த மனத்தை நினைக்க நினைக்கச்சுக்குந்தருமே.
2. தருக்க வுரையின் தவஞான மாழனி தாமினவோ சுருக்கவுரையிற் செகம்புகழ்வன்றுவனைச்சிசாலவோ அருக்க ணெணமினி ராசிரி யர்களை யாக்குதலின் திருக்குமி லாச பதியிங் குணக்கிவர் தாநிகரே.

இருங்கிட்டு வகுப்பு உப அதிபராய் இதுத் தினாப்பாரிய

திரு.பொ. கைலாகபதி B.Sc

அவர்களுக்கு

பழைய ஆசிரிய மாணவ மாணவிகள்

சமர்ப்பித்த

உபசாரப்பத்திரம்.

ஆன்று அமைந்து அடங்கிய சான்றிர அரும் பெருங் குரவீர! ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஆசிரிய மாணவ மாணவிகளின் ஆராமைமிக்க அஞ்சலியைத் தங்கள் முன்னிலையில் சமர்ப்பிக்கின்றோம். தங்கள் திருஷ்டிக்கு இலக்காய் ஒரு சிறிது காலமாயினும் நாம் ஓவ்வொருவரும் வாழ வாய்த்ததை, நமது வாழ்க்கையில் கிடைத்தற்கரிய பாக்கியமாகவே கருதுகின்றோம்.

ஆழ்ந்து அகன்ற தங்கள் அறிவின் நுண்மையையும், ஆத்மீக வாழ்வின் செம்மையையும், நாம் அளந்தறிய வல்லேம் அல்லேம். ஆயினும், மௌனத்தோடு சூடிய தங்கள் ஒழுகலாறு, அசைவற்றுதொரு கலங்கரை விளக்கமாய், நாம் உழலுகின்ற நெறியில்லாத நெறிகளை நமக்கு எடுத்துக் காட்டி நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கின்றன.

மகானே,

தாங்கள் ஒரு தரிசனவேதி. தங்கள் சந்நிதியில் நாங்கள் நமது துரிசுகளை ஒரு கணமாயினும் உணருகின்றோம்.

அருட்செல்வமே,

தாங்கள் ஒப்பற்றதொரு குணக்குன்று; சால்புக்கு இருப்பிடம். தங்கள் அந்தகரணங்கள் மகா புனிதமானவை; மறந்தும் பிறங்கேடு குழாதவை.

பெருந்தகையே,

சமன் செய்து சீர்தூக்குங்கோலாய், மேன்மை கொள் சைவநீதியாய், இச்சைவாசிரிய கலாசாலையில் அமைந்ததொரு உரைகல்லாய், தாங்கள் திகழ்ந்தீர்கள்; திகழுகின்றீர்கள், அவ்வாறே தங்கள் ஆத்மசக்தி என்றுந் திகழ்வதாக.

எங்கள் வேண்டுகோணுக்கு இனங்கித் தாங்கள் எளிவந்ததாகிய இது சாதாரணமன்று. இதனால் எங்கள் வாழ்க்கை புனிதம் எய்தியது.

தங்களுக்கு அரோக திடகாத்திரத்தையும் ஆயுஷையும் அருளி, தங்கள் சாதகங்தள் மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி எய்துமாறு, எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவருளை வேண்டுதல் செய்கின்றோம்.

எங்கள் குறைகளைப் பொறுத்து, எங்கள் வணக்கத்தை ஏற்று, தங்கள் அருமந்த ஆசியை வழங்குமாறு பிராத்திக்கின்றோம்.

தயாநிதியே,

தங்கள் ஆத்மஞானத்தில் ஒரு சிறு துளியைப் பரிசிப்பதற்காவது, நாம் பாத்திரம் ஆவோம் ஆக.

வணக்கம்

சைவாசிரியகலாசாலை

திருநெல்வேலி

23.04.1958

தங்கள் அன்புள்ள,

பழையழுசிரியமாணவர்மாணவிகள்

1930 - 1957

சிந்தனை அழுதத் துளிகள்

(இ கிருஷ்ணபிள்ளை தொகுத்தவை)

தாட் பால் வணங்கித் தலை நின்றி இவை கேட்க தக்கார்

ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிககுச்

சோதிக்க வேண்டா; சுடர் விட்டுளன் எங்கள் சோதி

காலமும் பக்கங்களும் பெர. கைலாசபதி சிந்தனைகள்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு (1994) கூட்டும்
முறைப்படி குறிக்கப்பட்டன

சாதகம் இத்தான். எல்லாரும் நல்லாயிருக்க வேண்டுமென நினைத்தல் (நான் அல்ல இவர்களுக்கெல்லாம் பொறுப்பாளி. திருவருள் நடத்துகிற என்கை உணர்தலே ஞானம். கதிக்கு வழியதுவே.)

பற்றுள்ளவர்களுக்கு இரங்குதல். எல்லாரும் வாழ வேண்டுமென்று கருத்தில் கொஞ்சம் சரி. அதனாலே தான் வேதம் அவனை செல்லுமாறு கூறித்தான் உடன் வென்றது. அதில் பிழை என்னவெனில்,

வரிசை, மானம், விலைதெரிதல் வேண்டும். தன் பட்சமுடையார் வரமுடியாத இடமோ இது என வேதம் குறிப்பட்ட இடத்தைப் பற்றி நினைத்து வேத விரோதம் அதற்குத் தண்டனையாக போ என வேதம் கூறியது.

அரவிந்த கோவி மிகப் பெரிய காரியங்களை யோசித்தவர் ஆணால்' லேதம் அழைக்கப்போகும்முறையில்' நம்பிக்கையில்லாதவர். (மிக இளமையில் தான் இப்படிக் கூறினார்; * பின் எப்படியோ தெரியாது) "அது Selfish முக்கி; I don't want that Selfish Mukti "என்றார்

*1910- 20வரை புதுவையில் கந்திரப் பணியை இந்தியாவில் 100 இடங்களில் தொடங்க என்னியிருந்தார் "கருப்போகி" (பக் - 215-பக் 216)

பக்-236

வேதம் தெரியாமல் காட்டு முனிவரை வெறுத்து.——

அரவிந்தர் கூட தன்காரியம் பார்க்கு முத்தி வேண்டாம் என்று தொடக்கத்தில் சொல்லிவிட்டார்.

குரவர்கள் இவர்கள் கண்டு சொன்னவர்கள். காணாமை தான் இப்போது விருப்பம். அதற்குச் சாத்திரோக்தம் வாய்ப்பு. வேதாகமமென்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கலாம்.

பக்கம் 2

1941

கற்பு ஆன்ம நாயகரை நிந்திக்காது; பிறிதொன்றைச் சிந்திக்காது; நிந்தனைக்குச் செவிகொடாது..

20.2.1941

பக்.7

ஒருவனை அறியுமாறு..

1அவனது உயர்ந்த செயல்.இது புகழ்தற்கு உரியது.ஆணால் அது அவனுடன் சேர்தற்கு உரியது அன்று.

2 பொதுவான ஒழுகலாறு;சாதாரண நடை.அவன் எப்பொழுதும் கண்ணியமான காரியங்களையே செய்வான் என்பது போன்றது. இது மதித்தற்கு உரியது. ஆணால். இதுவும் சேர்தற்கு உரியது அன்று.

3 இழிவு;இவன் எவ்வளவு தாரம் இறங்கத்தக்கவன் என்பது இது சாதி(வருணம்)கொண்டே நிச்சயிக்கத் தக்கது.இக்காலத்தில் சாதி இல்லை. அதனால் ஒருவனை நம்பலாகாது. என்னை?அவன் எவ்வளவுக்கு இறங்குவான் என்று தெரியாது ஆதலின்.

இம்முன்றையும் சேர்த்து கணம் நாடுக் குற்றமும் நாடு அவற்றை
மிகை நாடு மிக்கவற்றால் கொள்வதும் ஒரு முறை.

நல்ல போக்குள்ளவர்களிடம் அன்பு வைப்பதுதான்
இக்காலத்தில் வருணமாகலாம்.

நல்ல போக்குள்ளவர்கள் என்று ஒருவரை நிச்சயிப்பது எனிது.
அவருடைய அறிவின் நிலையை அறிவது அரிது.

நல்லபோக்குள்ளவர்களின் அறிவின் நிலையை அறிந்து,
அவரைத் தொடர்ந்து வாழ்வதுதான் இக்காலத்தில்
ஆச்சிரமமாகலாம்.

1.3.1941 பக்.14

சித்தாந்தம் சித்திக்க வழி 3 :

- 1 ஒருவன் முதலில் வஞ்சகத்தை விட வேண்டும் நோக்கம் சுத்தமாதல் வேண்டும்.
- 2 பொறாமையை விட வேண்டும்; நன்மையை அ.து உள்ளவனிடத்துப் பெற, அவனை மேலாக மதிக்கப் பயில வேண்டும்
- 3 பிழையான பிடிகளை அறிந்த மாத்திரை யானே உதறிவிடல் வேண்டும்.
இம் இம்முன்றையும் விட்டவழியே சித்தாந்தம் சித்திக்கும்

11.3.1941

பக். 17

பெண்மையின் நோக்கம் போகம் (அநுபவம்)
ஆண்மையின் நோக்கம் மாணம் (பெருமை)*1

10.5.1951

பக். 149

ஆண்பெண்சாதகம்	இயற்கைஅமைப்பின்படி
ஆண் குணம் 4	பெண் குணம் 4
அறிவு	மடம்
நிறை	நாணம்
ஒர்ப்பு	அச்சம்
கடைப்பிடி	பயிர்ப்பு

காம ஒப்பு கர்மச் சுழல் ஆகியவற்றுடன் இவற்றைப் பொருத்திக் காட்டுவது பொ.கை. சிந்தனையில் அதிசிறப்புடையது .

16.3.1941

அறிவு நமக்குக் கருவியன்று; அறிவுக்கு நாம் கருவி.
அறியாமை மாத்திரம் தான் தீமைக்குக் காரணமன்று;
நன்மையை விரும்பாமை தான் பிரதான காரணம்.

*1 ஆள்மாவில் ஆண்மை பெண்மை என இரு அம்சங்கள் உள். தன் கியல்பு, சாதக மார்க்கம் பற்றி இரண்டில் ஒன்றின் குணத்தை வளர்க்கலாம். பெண்மை பிறந்த ஒன்மாவே போகம் எங்குள்ளது எனக் காலைம். (போகம் 'புஜா' என்ற விளையாடியாகப் பிறந்தது. ஜம்புலன்களால் நுகர்தல் முதல். அந்தக்கரணங்களால். நுகர்தல். ஸ்ரீல் ஆள்மா யாதொரு கரணங்களின் உதவியும் இன்றி. அந்தவைதப்பட்டு நின்று பேரின்பம் நுகர்தல் எனப் பலவேறு தளங்களில் நுகர்ச்சி உண்டு (பார்க்க:1சிவஞானபோதம்.11.2:ஏகமாப் நின்றே இவையாடிகள் ஒன்று உரைப் போகமாய்ந்த தான் விளைந்த பொற்பினான்

2.சிவஞானசித்தியார்:பரப்க்கம்.செய்யுள்ளல் 'பெரும் போகம் அவை அளித்து'

- பற்றுள்ள வழி மானந் தெரியாது வரிசையறிந்து மதிக்கமுடியாது.
- பிழையைச் சரியென்று அலைந்து பின் அறிவதாலும், பிழை சரிகளை அறியும் உணர்வினாலும் திருத்தம் உண்டாகிறது.
- தனித்து நிற்க மனிதர்கள் அஞ்சகின்றார்கள். அதனாலே தான் பாத்திரமல்லாதவர்களையும் பற்றுக்கோடுகளைப் பற்றிக் கொள்கிறார்கள்.
- தர்ம விதிகளை அநுட்பிப்பதில் செய்யும் முயற்சிகளும் பிழையான பற்றுக்களை நீக்குகின்றன அநுட்பிப்பதால் ஏற்படும் சுகம் கைவந்த வழி பற்றுக்கள் தாமே மறைகின்றன. இச் சுகம் கைவந்தவர்கள் பற்றுக்களைத்தாமங்களை அநுடிக்கக் கட்டப்படுவது போலப் பிறருக்குத் தோன்றலாம். உண்மையில் அப்படியில்லை.
- பற்றுக்கள் இருக்கவும் அவை பிழைவழிகள் என்று விலகி, தர்ம வழியை அறிந்து நடக்க முயற்சிக்குங் கதாலமே கட்டகாலம். இது பிறருக்குப் புலப்படாமலுமிருக்கலாம்.

1.3.1941

பக். 13

முதல் வாக்குக்குகளைக் காணவேண்டும் அதன் மேல் பெரியோர்களினியல்பை அறியவேண்டும். இவை நல்ல மார்க்கத்திற்குச் செல்வதற்கு வழிகள். வாக்கென்றது விதி விலக்குகள்.

(விளக்கம்) வேதம் விதிவிலக்குகளைக் கூறுவது. அதுவாக்கு விதிவிலக்குகள் சமுகதேவைக்காகக் காலந்தோறும் கற்பிக்கப்பட்ட சமீயாசித சட்டங்கள் அல்ல மந்திர திருவ்டாக்கள் (வாக்குகளை அறிந்தவர்கள்) கண்ட உண்மைகள். அவை ஸ்மிருதி, பூராணங்களில் விரிந்துரைகடக்பட்டன.

1.4.1952

பக் 241

(“எனது” காசிபருக்குமுண்டு கட்சி, ஒக்கல், ஆர்? உண்மை ஒக்கல் ஓம்பத்தக்கது. பிறகு அதுவும் விடுபெடும்.) கிருஷ்ணன் ஒக்கல்?

விளக்கம்—1 கந்தபூராணகதைவிருந்து சான்று காட்டுகிறார்

“எனது” கிடந்தபடியால் தம் பிள்ளைகள் என்ற பற்றினால் ‘தருமம் என்று ஒரு பொருள் உள்ளது’ எனப் போதித்தார். மாயை பிள்ளைகளைத் தன்வசப்படுத்திச் சுக்கிராசாரியாரிடம் அழைத்துச் செல்லவே, அதுவும் விடுப்பட்டது போதும். ஓம்பத்தகாத ஒக்கல் பிறப்பினால் வந்த ஒக்கல் எனக்கண்டதும் அதுவும் விடுப்பட்டது. பின் அகரர் தலைவர்கள் ஒக்கலன்று எனக்கண்டு தேவரின் நலனில் அக்கறை செலுத்தினார்.

2 பாண்டவர் கிருஷ்ணன் ஒக்கல் எனக் கருதினார் பெரிய தந்தையின் பிள்ளைகளை அல்ல அமிர்த ஆரும்பம் உள்ளிடு. அன்மையம்;” நான்”

தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து ஒக்கல் தான் என்றாங்கு ஜம் புலத்தாறு ஓம்பல்தலை (குறள்—43)

அடுத்தது பிராணமயம்: “எனது” (ஒக்கல்)

பிறப்பொக்கலில் தான் பற்றுக்கிடக்கிறது. பெரியோர்க்கு உண்மையாக்கல் தான் ஒக்கல். காசிபருக்குத் தேவர் ஒக்கல். (கந்தபூராணம்.)

பக்.21

20.3. 19.41.

இக்காலத்தில் ஞான சாதகமே முதற் கொள்ளக் கேள்வேண்டியது. அறிந்த அறிவைக் கொல்லாது நடக்க வேண்டும்.

கொலைகளில் பெரிய கொலை அறிவுக் கொலை; கொன்று சடமாக்கிய அறிவு ஒருவனை உயர்த்துவது எங்கனம்?

19.3.1941. பக். 20

தீமைக்குக் காரணம் ஆணவத்தின் குணமாகிய அறியாமையும், கர்ம சந்தர்ப்பங்களுமே என்று சொல்லித் தப்புவது தவறு. விருப்பு வெறுப்புக்கு அதிகாரி ஆத்மா.

பக். 21

விருப்பு, வெறுப்பு ஆன்மாவுக்கு இயற்கையாவள்ளவை. அவற்றை ஒவ்வோர் கால் அறியாமையுந் தூண்டும்; அறிவுக்கறிவாகிய அருளுந் தூண்டும். இனங்குதல், உடன் போதல் ஆன்மாவைப் பொறுத்தது.

ஒக்கல்; ஒக்கல் ஆர்? உண்மை ஒக்கல் ஒம்பத்தக்கது. பிறகு அது விடுபடும் பிறப் “துனியில் காட்சி முனிவர்” —திருமுருகாற்றுப்படை

முதலாவது ஆரண்யகம் வாக்குச் சுத்தத்தை அறிவது; இது கைவந்தவன், அன்னம் போல் நூல்களின் உண்மையை அறிவான்.

இரண்டாவது ஆரண்யகம் பெரியோர்களின் போக்குகளை அறிவது. இது கைவந்தவர்களுக்கு பெரியோர்களில் கட்டி நடத்துகிற பொய்க் கதைகள் புறம்பாகத் தோன்றும். இவ்விரண்டும் கைவந்தவர்கள் முன்றாம் ஆரண்யமாக ஆகமங்களை அறிய வல்லவர்.

22.3.1941 பக். 23, 24

சுதந்திரம்:- பிறரைத் தீண்டாதது; அவரால் கட்டுண்ணாதது.

அன்பு சடம் இது முன்னிலைப் பொருளைச் சடமாகவே நோக்கும். மனத்துக்கு நோக்கம் திருப்தி. அது தன் திருப்திப் பொருட்டும், முன்னிலைப் பொருளை உயிராப் பொருளாக நோக்காது. உயிரப்

பொருளாக நோக்குவது அறிவு. அது மனம் அடங்கிய வழி தொழிற்படுவது. அதனைத் தர்மம் நடத்தும். மனந் தூய்மையான வழியும், அதன் குணவிசேஷங்களும் சடமே. இங்கனம் தூய்மையான வழியில் திருப்தி பிறந்து மனமடங்கிய வழியே அறிவு தோன்றும். மனம் இறவாவழி அறிவு நிலைக்காது.

பக். 24

தத்துவம்:- ஆன்மாவைச் செலுத்தும்; தத்துவத்தை மூர்த்தியும் மூர்த்தியை அட்சரமும், அட்சரத்தை எழுச்சியும் செலுத்தும். தர்மத்தை அறியாதவன் அவனைச் செலுத்தும் மூர்த்தியை உணரான்.

பக். 28

தமிழன்:- அன்பை- கற்பை அறிந்தவன் ஆரியன்-வீரம்- கொடை அறிந்தவன்.

இவை ஆன்மீகாடிப்படையில் வழங்கிய சொற்கள். இன் நிற பொருளில் 19 ம் நாற்றாண்டின் பின்னரே பிறழ்வாக உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன (ஒப்பு) “ஆரியன் கண்டாய் தமிழன்கண்டாய்” அப்பர்

பாலை சொல்லைப் பற்றியதன்று நடையைப் பற்றியது.

நுதலிய பொருள் இரண்டு வகை:-

அகம், புறம்.

அகம்: இன்பம் நுதலிற்று அநந்தியப்பட்டுக் காண்டவின் அகமெனப் பட்டது, அகம் இரு வகை:- 1. களவு, 2. கற்பு, ஜந்தினைகள் களவிலும் வரலாம்; கற்பிலும் வரலாம்.

புறம்:- அநந்தியப்படாது தானேயாய் நின்று, மற்றொன்றின் பெருமை முதலியவற்றைக் காண்பது.

பொருளாறிவின் முதிர்ச்சியில் உண்டான அமைதிப்பாடே தமிழ். தமிழ் பொருள் நிருபணம் செய்ததெனக் கொண்டு ஆராய்வது தவறு. ஒருவர் கூறிய தமிழ் நோக்கி, அவரெழ்திய பொருளாறிவின் முதிர்ச்சியை ஆராயலாம். மன் தின்ற பாணம் என்ற வாய். இதில் மன் தின்ற பாணம் என்ற தொடர் காளமேகத்தின் பொருளாறிவின் முதிர்ச்சியை இரட்டையர்க்குக் காட்டியது.

அண்டத்தின் கூறே மிண்டம். மிண்டத்தை
அறிந்தவன் அண்டத்தை அறிகிறான். அண்டத்தை
ஆராய்கிறவன் இப்பிண்டம் எங்கிருந்து எப்படி
வந்தது என்று ஆராய்கிறான்.

3.31952 பக் 222
(காம நோக்கு) காம நோக்கு விட முடியாமை. சுகல தமிழும் அருட்குண வெளிப்பாடு. அதனுள் ஒரு வகை முத்தமிழ் -7 திணையும் காமத்தைப் பொருளாகக் கொண்டது: முத்தமிழ். வாகடத்தமிழ் -- இயல்
புராணத் தமிழ் - இயல், இசை
முத்தமிழ் - இயல், இசை நாடகம்
(காம தளத்தில் நடக்கும்)
பன்படுத்தும் இன்னும் ஒரு அம்சம். நாடகத்துக்கு மூலம்.
(பண்ணுக்கு ஆடவேண்டும்) சந்த நிலையில் பண் தமிழ் அன்புக்கு வேத விதி கற்பு.

- 1) எது புணரத் தக்கதோ. தீண்டத்தக்கதோ—தீண்டுகிறயோக்கியதையை நான் அடையவேண்டும். (கற்புச்சாதகம்)
- 2) தேக அமைப்பு. பெண் ஆர் திண்டுவானோ, அவளிடம் இயற்கை தானாகவே செல்லும். (வேதம் தெரியா விட்டால் உலகியல் தெரியாதாம்) கற்பைச்சாதிக்க என்ன செய்யவேண்டும். தக்க ஒருவனை அன்றி மந்திரான்றைத் தீண்டாமை. (ஒருவனைப் பற்றி ஒருகத்திரு). புருஷன் ராமனே யாயினும் வேறு ஒருவனிடம் மனம் செல்லப்பார்க்கும். செல்லாமை சாதகம், உண்மைத்தீண்டற்கு.

3.3.1952

பக். 220

யாப்பறிபுலவர். எழுவகை யாப்பு *

நூல் வந்த விதம் நோக்குவார்க்கு யாப்பினருமை விளங்கும்
பிசியைச் சேர்ந்தது இலக்கிய யாப்பு

அர்த்த-சம்ஸ்காரம் இலக்கியம்

(பிசி யாப்பு விளங்கினால் இலக்கியப் போக்கு அறியத்தக்கதாகலாம்.)

*எழுத்து முதலா சண்டிய அடியில்
ஞாதீந் பொருளை முடிய நாட்டல்
யாப்பு என மொழிப, யாப்பு அறி புலவர் தொல்காப். செய்.74

பாட்டு உரை நூலை வாய்மொழி பிரியே
அங்கதம் முதசொல் அவ் ஏழ் நிலந்தும்
வண் பகழ் மூவர் தன் பொழில் வரைப்பின்
நாற்பெயர் எல்லை அகத்தவர் வழக்கும்
யாப்பின் வழியது என்மனார் புலவர் தொல். பொரு.செய்.75.

19.3.1953

பக்-434

ஒரு தூய்மையில் பொருளமைதி இருந்தபடி இலக்கியம். இலக்கியாக்கேட்போரின் எழுச்சி, நொடி அவிழ்ப்பவரின் எழுச்சி போன்றது. மனிசீவியம். நோக்கம் இங்ஙனம் அமைய வேண்டும் என்று காண்பது அதற்கேற்ற யாப்பு. அவிழ்க்கிறது நோக்கு பா. ஓசை (Poetry) வேறொப்புமிக்கு எடுத்துச் சென்று, அநுபவிக்கச் செய்கின்றது, பரவுகின்றது.

காமத்துறை 7 நினை 7 யாப்பு

பெருந்தினை பா; கைக்கிளை (வாய்ச்சொல்) பழமொழி. (ஏனைய வற்றைக் கிரமம் செய்க.) இலக்கியத்தில் (Literature) பாவிற்போல் இழுப்புண்ணுவதில்லை. நின்றபடி நின்று காணுவது; அவிழ்ப்பது. நூல் யாப்பில் அதற்குள் ஏதோ இருக்கின்றதென்ற உணர்ச்சி. உலக வழக்கிற கண்டதைச் சுத்தமாக எப்படியிருக்கும் என்ற பாவத்தில், காண வேண்டும்; சுத்த உருவைக் காண வேண்டும். அதற்குப்பிரமாணம் நூல். இலக்கண முகமாக இலக்கியங் காண்பது.

24.11. 55

பக். 606

மூல்லை:- அவள், (சொல்லுகிறாள்) அவர்தான் வேறொ (ருவ) ரை நினைக்கவில்லை. அவர் புனிதம் என்ன! “அழுக்கு மெய்கொடுன் திருவடி அடைந்தேன்” இந்தத் தேகத்தோடு தீண்ட நினைப்பதெங்ஙன்? அ(வ)ரைத்தான் வேணும். தீண்ட நினைப்பதெப்படி? என்னைச் சுட்ட ஏரித்து, மாற்றிச் சேர்க்கட்டும் என்று உபாசிப்பாள். கடுக என்று உபாசிப்பாள். கடும்வரை இருத்தல். (சீதை: அக்கினி) ஏற்றுக் கொண்டது.

நந்தனார்: அக்கினி ஏற்றது.

இலக்கியங் கண்டு அதற்கு இலக்கணம் இயம்பல் வியாகரணம். ஒருகாலத்தில் ஆராய்ந்த துறை திரஞ்சும். அதற்குப் பெயர் வரும்.

30.6.41

பக்.28

நன்றிக்கும் ஈகைக்கும் இடையிலுள்ளது ஒப்புரவு; நன்றி உதவி செய்தவர்கள் மாட்டு இருப்பது; ஈகை யாசிப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பது. ஒப்புரவு உதவியும் யாசிப்பும் இல்லவழி நிகழ்வது.

�கை பெறுவோரைக் கட்டுப்படுத்தாதது; எச்சிற் படுத்தாதது. நன்ன முதல் வள்ளல், தமயந்தியிடம் தூது சென்றவன். தன் இச்சையைத் துறந்து சென்றவன்.²

திருக்குறள் ரீதி வேறு, ஸ்மிருதி ரீதி வேறு, பின்னையது சட்டம் முன்னையது சட்டப்படி ஒழுகுவோரின் அமைதிப்பாடு.

அறங்வலியுறுத்தல் முதலிய பாயிரம் மூன்றும் எதிர் நிரவினையானே மூன்று அதிகாரமும் நுதலிய பொருளாம்¹

அறம்—அறங் வலியுறுத்தல்

பொருள்—நீத்தார் பெருமை

இன்பம்—வான் சிறப்பு

வீடு—கடவுள் வாழ்த்து

நன்றி. ஈகை திருக்குறள் அதிகாரங்கள் 11, 23

இவ்விபரம்: 1. திருநெல்வேலி சந்தி இந்துவாலிபர் சங்கத்தில் (சாதரண மக்களுக்கு கைலாசபதியவர்கள் பேசிய விடயமும், 2. திருநெல்வேலிசைவாசிரிய கல்சாலையில் (சபையில் பண்டிதமனி சி. கணபதிப்பிள்ளை பேணுயும் கையுமாய் இருத்தலைக் கண்டு)

நான்கு புந்தார்த்தங்களையும் எதிர்நிரல்நிறையானே பாயிரத்திலுள்ள நால் அதிகாரங்களும் விளக்கும் என்ற புதிய விடயத்தை விளக்கியமையும் பொ. கைலாசபதி பொருளாராய்ச்சியும் சபரநிருபசிங்கம் பக். 7,8ல் வருகின்றன.

1. புகழிந்தி நளவெண்பாவில் “கோதாயினான்” என்று குறிப்பிடுவது மிருக்கியமானது நைடத்திலோ, வடமொழிப் பாரதம் நளோபாக்கியானத்திலோ இல்லாத நான்கு தேவருக்காகத் தாது போகும் போது, தன் நெஞ்சில் காதல் உணர்வு இருந்தால் அவ்வெண்ண அலைகள் தமயந்தியின் முடிவைப் பாதிக்கலாம் என்று அங்சித் தா நெஞ்சைக் கோதாக்கிக் கொண்டு, தன் தாதுக் கடமையில் ஈடுபட்டானாம். அதனால் (து இச்சையை,காதலை நியாகம் செய்த வள்ளுமையால்) தலைஏழுவள்ளல் வரிசையில் இடம் பெற்றான். சுந்தரர் “கொடுக்கிலாதாவனப்பாரியே” என்று குறிப்பிட்ட பாரி கூகடையெழு வள்ளல் வரிசையில் உள்ளவனே(பார்க்க: சி.க எழுதிய கட்டுரை” நள தாது நாடகம்” – செந்தமிழுக் களஞ்சியம்.

2. ஏணானில்லாநாயேன்

*அலவா நிற்கும் அங்பிலேன்

3. காலுநல் சாதகம்

4. அடையவேண்டிய சுந்தரப்பத்தை வேண்டி நிற்றல் (இக்காலத்தில் சாதகமுதற்படி)

*“உணைக்காண்பான் அலவா நிற்கும் அங்பு இலேன் என் கொண்டு எழுகேன் எம்மானே” (திருவாசகம், திருச்சதகம்)

குது; நன்மைக்குத்தோன்றிய குறிப்பு ஆகலாம். முனிவரின் பெருமையை தெரிந்தவர் தாரம், இராச்சிய ஆசையும் உண்டு.

இதிகாச புருஷர்களின் அடிப்படை வித்தை உடன் போக்கு. அந்ந அந்நச் சுந்தரப்பத்தைப் பொறுத்தது. சில கந்தோரில் கட்டாயம் ஸ்வ எடுக்க வேண்டும். இராமர் தருமர் ஆதியோரின் ஸ்வ அப்படிப்பட்டது.

கோயில்கள் நான்கு வகை

1. முழந்த ஞானத்தைத்தழுவினக் கொண்டிருக்கிற இடம் ஒரு வகைக் கோயில்.

முழந்த ஞானத்தை எட்டக்கூடியவைக்குத் தெரியும் (சித்தர்கள், தெய்வங்கள், யோகிகள் போவர்)

சிருஷ்டித்தலம்; ஒரு காலம் காடு, ஒரு காலம் கடல்¹; பின் நாடு.

இவற்றை ஞாபகமாக இன்னிடத்திற் கோயில் கட்டலாம் என்று முறைப்படி கட்டினது.

2. ஞாபகஸ்தலம்; சிதம்பரம்.

சாத்திரங்கள் சொன்னபடி சார்பு அமைந்திருக்கோ எனப் பார்த்து பிரதிஷ்டை பண்ணினதலங்கள்.

ஞானோக்குத் தெரிந்தவர்கள் தான் இதைக் கண்டு வழிபடக்கூடியவை.

3. காமநோக்குச் சம்பந்தமானது- திருக்கோயில் ஒருநாட்டுக்கு ஒருகோயில் வேணும் என்ற முறையில் முறைப்படி பிரதிட்டை பண்ணின கோயில் (“திருக்கோயில் இல்லாத திருவில் ஊரும்”)

காமநோக்குள்ளவன் இப்படிக் கோயில் இல்லாத ஊரில் இருக்கச் சம்மதியான்.

¹திருத்தோணிபுரம் கடல்மூடாத சிறப்புவாய்ந்த ஸ்தலம். திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோணேச்சரமும் அப்படிப்பட்டவை ஆகலாம்.

4. நல்லார்வம் உள்ளவர்களுக்குத் தெரிகிற கோயில் - சிலபலசித்தி என்ற முறையில் ஒரு மரத்தடியில் வைக்கிறகோயில். அவரவருக்குத் தெரிந்த முறை.

கண்ணப்பர் - இறைச்சி படைத்துப் பூசை
சிவகோசரியார் - சுத்தி செய்து பூசை

முடநம்பிக்கை

ஞானதளத்தில் நாலு துறைகள் உள்.

முதல்துறை தெரிந்தால், முடநம்பிக்கையின் மூலந் தெரியும் (பல்லி சொல்கிறது) பிராண் எங்குமாய் நிற்கிறது. மனுஷில் பிரிந்து தெரியவில்லை. (புத்தி கூட). பிராணிகளில் தொழிற்படும்; குறியைக் காட்டும். பிராண் சுத்தியானவன். அது சொல்கிறது விளங்குவான். விளங்கினவன் சொன்ன குறிப்பை, சோதிடத்தோடு பாராட்டுவார்கள். பிறழ்ச்சி முடநம்பிக்கை. (ஞானத்தின் முதற்பாதம் முடநம்பிக்கை தெரிகிறது).

ஆழ்வார் பல்லியை விளித்துப் பாடுகிறார்.

சங்க இலக்கியச் சான்று

பகுவாய்ப் பல்லி பாடு ஓர்த்துக் குறுகும்

புருவைப் பன்றி அகம்:88

 மையல் கொண்ட பதன் அழி இருக்கையள்
பகுவாய்ப் பல்லி — காறும் பரவி

பல்லி சொல்லலில் நம்பிக்கை

பல்லியும் பாங்கு ஒத்து இசைத்தன நல் எழில் கலி. 11
முதைச்சுவல் மூரிச் செந்தினை ஓங்கு வணர்ப்பெரும்குரல் உண்ணிய
பாங்கர்ப்

முடநம்பிக்கைகளின் மூலம் விளங்கும்

தொல். களவியல் குத் இகந்த ஒழுக்கத்து ஒரையும் நாளும் தூந்த ஒழுக்கம் கிழவோர்க்கில்லை”

(விளக்கம்)

தொல். புறத்தினை

“நாளும் புள்ளும் பிறவற்றின் நியித்தமும்” புறம் 124

“நாள் அன்று போகிப் புன் இடைத்தப்ப

பதன் அன்று புக்குத்திறன் அன்று மொழியிவறிது பெயர்யகுன் அல்லர்மலையமான் திருமுடிக் காரியை நாடிய புலவர்

பக் 117

தீகூடி நோக்குக்கு உ-ம்: ஆழ்வார்கள். இச்சித்த தெய்வத்தை அநுபவிப்போர். அதில் கவை. அதில் ஆழ்கிறவர்கள். மூல்லைத்தினை (இருத்தல்) இச்சித்த தெய்வத்துக்கூடாகவே அருள் வருமென்றி ரூபவர்கள். அருளுக்கு அத்தெய்வம் மாறின்மை கண்டவர்கள். அத் தெய்வத்துக்கூடாக அருள் கைகூடும். நம்மாழ்வார் ஞானத்தை அடைந்தவர். கச்சியப்பர் அப்படிப்பட்டவர். அருணகிரிநாதர் அவ்வழியில் அருள் கைவந்தவர். இது தான், பக்தியோக நெறி பூரண தீகூடி யில் இது கைகூடும். (வாலாயம் பண்ணுகிறது பக்தியன்று)

பக் 120

கச்சியப்பர் காலம் (கஷ்டகாலம்) : ஆகம வரலாறுகள் சொல்லக் கூடியவர்கள் இருக்கலாம். “சுத்தவாதுளம்” என்பதில் அடை சிந்திக்க வேண்டியது

10.9.51

பக் 160

உபதேசகாண்டக் கதைகள்: அபுத்திபூர்வமானவைகள். கதையில் வரும் அவர்களுக்கே தம் விளைவு தோன்றாது. குக்குமாய் அடிப்படையிற் கிடந்த இசைவு பிறகுதான் தெரியும். இந்தக் கதைகள் சாதகத்துக்குரியவைகள் அல்ல. அதனால், கச்சியப்ப சுவாமிகய் பாடாமல் விட்டிருக்கலாம். அன்றி, அப்பாத்திரங்களுக்கு அடிப்படையிற் கிடந்த இசைவைக் காட்டுதல், கஷ்டமும் ஆகலாம்.

பக் 171

ஒளவை - சுந்தர் - சேரமானுக்குப் பிறகு, கச்சியப்பர் அருணகிரிநாதர் இருவரைச் சொல்லலாம். (அகங்கார விருத்தியில் ம் தளமான ஞானம் பெற்றவர்கள்)

பக் 183

உபதேசம் பெற்றவர் கச்சியப்பர் : மெய்கண்டார் 2000 வருஷத்தில் தீக்கூடி பெற்றவராகலாம். பிரமனிலையிற் குரு, அந்தத்தைக் கண்டவர் களுக்கு “இவன் பிரமாகட்டுமே” என்று ஆசீவதிப்பர். சுப்பிரமணியர் கச்சியப்பருக்குக் குரு. (தீக்கூடி பெற்றவர்) பரம்பரையில் வந்த சாஸ்திர தீக்கூடி நடந்தது. பரஞ்சோதியார், சிவஞானபோதம் சித்திக்கட்டும் என்று சாஸ்திர தீக்கூடி செய்தார். படித்தது பொல்லாப் பிள்ளையாரிடம்.
(தீக்கூடிதார் : கச்சியப்பர் ; மெய்கண்டார்.

சாதி: அருணந்திசிவம்; கச்சியப்பர் (ஆதி சைவர்)

பக் 185

இஷ்ட தெய்வ உபாசனையால் யோக சித்தி உண்டாகும். கச்சியப்பருக்கு அதுவும் சித்தியாகலாம். ஞானபூசை முற்றினவர். நின்ற தளம் தர்மம் ஆகலாம் - சாதகத்தால் வந்த சாதியாலும் உயர்ந்தவர்

நால் — மெய்கண்டார (சத தெரிந்தவர்)

கச்சியப்பர் சித்தாந்தம் தெரிந்தவர் சுப்பிரமணியரைத் தெரிந்தவர். மராட்டியர் சோழர் கோயில் கட்ட தொடங்கிய காலம் ஆகையால் ஆகம ரகசியம் தெரியலாம்.

குதர் போன்ற பரம்பரையில் கேட்டிருப்பர்.

கி.மு 8ம் நூற். சோழ வம்சம் அழிவு

கி.மு 7ம் நூற். சங்கம் அழிவு வள்ளுவர்

கி.மு 6ம் நூற். மாணிக்கவாசகர் பாண்டியர் அழிவு

கி.மு 5ம் நூற். சேர வம்சம் அழிவு சுந்தர் - ஒளவையார் (விளக்கம்)

நவீன ஆய்வளார் கூறும் காலதூராய்ச்சி 19 தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆங்கிலேயரின் ஊகத்துக் கூடமான முடிவுகளே. அவற்றை நம் மரபுவழிச் சிந்தனையாளர் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்.

பக் 195

பத்தியோகம் = இட்டதெய்வம்

கச்சியப்பர் = அருணகிரிநாதர்

யோகமாக முற்றுப்பெறாமலிருக்கலாம் - யோகமாக முற்றினவர் கிளிபதும் சொல்வார்கள்

முற்றினால் தான் பெரியவர் என்பது வித்தகக் கந்தையா* தியறி (Theory)

*வித்தகம் என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியர், கோப்பாயைச் சேர்ந்தவர். சுவாமி விபுலாந்தருக்கு கொழும்பில் தமிழ் கற்பித்தவர்

கச்சியப்பர் — சந்தானாசாரியர் சித்தாந்தம் தெரிந்தவர்
 தாயுமானவர் } பண்பாடு தளம்
 நாவலர் } உயர்சாதிமான்கள்

புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
 யறிவழிந்திட்டைம் மேலுந்தி
 அலமந்த போதாக * வஞ்சேலென்
 றருள் செய்வான மருங்கோயில்
 வலம் வந்த மடவார் கண்டமாட
 முழ வதிர மழையென்றஞ்சிச்
 சில மந்திய மலந்துமரமேறி
 முகில் பார்க்குந் திருவைவயாறே.

திருஞான சம்பந்தர்

(முழவதிர மந்திமுகில் பார்க்கும்)

மயில் குயில் குண அமைதி இருந்தபடி காண்டல்; தெய்வ
 சங்கற்பம் காண்டலுமாம்.
 குண்பூரணத்துவங் காண்டல் ஞானம்.
 அன்பின் “குண்பூரணத்துவங் காண்டல் ஞானம்”
 பொருள் கண்டவர்களே அருட்குணம் குயில் மயில்களில் நடந்து
 கொண்டிருப்பதைக் காணவல்லவர்கள்.

விளக்கம்

“ எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே “ ‘ஆதல்’ எந்த மூலத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது? ‘ முவகையுலகும் முகிழ்தத்’ மூலம் எது? அதைக் காணும் காட்சி பெற்றவரே

“வலம் வந்த மடவார்கள் நடமாட

முழவு அதிர மழையென்று அஞ்சி” என்பன போன்ற நாயன்மாரின் இயற்கை வருணனைகளை விளங்கக்கூடியவர்கள்.

1. சத்தி*

2. வாகனம் - “உணர்வு கொண்டு ஒழுகினின்ற குர்த்திகிமஞ்சனை ஏறி”
 எத்திரம் -- அஸ்திர தேவர் என வழிபாட்டுக்குரியவர்

இருந்தோம்பி இல் வாழ்வது எல்லாம் விருந்தோம்பி
 வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு - குறள்

*பெண் - 1 மலையரசனுக்கு மகளாய்ப் பிறந்த தேவியார் தவஞ் செய்து ஸ்ரீகண்டபரமேசவரருக்குப் பெண்(சக்தி) ஆனார்.

1. வள்ளி தேவயானை தவம் செய்து முருகனுக்குப்
 பெண் ஆயினார்

பெண்(சக்தியார்) தற்போதமின்ற சிவபோதமே (ஞானமே) தன்
 போதமாயிருப்பது போதசத்தி

துனி இன்மை கறள் இன்மை

துனியில் காட்சி என்ற சொற்றொடர் நக்கீரின் அரும் வாக்கு. முனிவர்கள் துனி இல்லாத பார்வையை உடையவர்கள். கறள் கொடியது அது ஒருவரின் பார்வையை மறைக்கும். இலக்கியச்சான்று: விகவமித்திர் வேத நெறிக்கு மாறாக தாடகை என்ற பெண் மீது பாணம் விடும்படி ராமனை ஏவுகிற். ராமன் ஒருகணம் தயங்குகிறான். முனிவர் “சீரி நின்று இது செப்புகின்றிலேன்” அதாவது, “கோபித்து, முன் வைத்த கறள் காரணமாக இக் கொடும்செயலை செய்யும்படி உன்னை ஏவவில்லை” என்கிறார்.

பஞ்சகள்விளக்கன்

அவற்றியா திருளபதி சீதா தாரா மந்தோதர்தநா

பஞ்சகள்யாம் ஸ்மரீ நித்யம் மவறாபாதக நாஸனம்

அகலியை, நிருளபதி, சீதை, தாரை (வியாழ பகவானின் மனைவி, மந்தோதரி, ஆகிய இக்கலிகாலத்தில், வள்ளல்களையும், கற்புநடை மகளினரையுமே நாம் வழிபட முடியும். நெய்வங்களைக் காணவோ, வழிபடவோ முடியாது என்று இரத்திச்சாபதி உபாத்தியாயர் குழிப்பிடுவதுக்காம். போகையும் இதனைவற்புத்துவார். இக்கருத்தை வைத்து சி. கணபதிப்பிள்ளை எழுதிய கட்டுரை “கலைகள்” சிறப்புமல்ல ஓன்றில் பிரசரமாயிற்று. பண்டிதமனி அவர்களது மாணவன் “சம்பந்தம்” “இக்கருத்தால் நான்டப்பட்டே நமது சிறுகதைகளை எழுதினார்.

இதிகாசப்ராணாப் யாம் வேநும் ஸமுப்பஞ்சம் வறுயேந் “ இதிகாசப்ராணங் கொண்டு வேதத்தை உப்பிரிஞ்களும் செய்ய வேண்டும். அப்பகீள்விடுடையான் தங்கருத் தங்குவிளைப்பான் உன்று வேநும் நடஞ்சிகின்றாள்” (மகாபாரதம் ஐதிபார்வம் 1.264.265)

கலைசபதியவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய

தேவரங்கள்

அழுக்கு மெய்கொடுன் திருவடியடைந்தேன்
அதுவும் நான் படப் பாலதொன்றானால்.

பிழுக்கை வாரியும் பால் கொள்வர் அடிகேள்
பிழைப் பணாகிலும் திருவடிப் பிழையேன்
வழுக்கி வீழிலும் திருப்பெயர்ல்லால்
மற்று நான் அறியேன் மறுமாற்றம்.
ஒழுக்க என் கணுக்கு ஒரு மருந்து உரையாய்
ஒந்றியூர் எனும் ஊர் உரைவானே.

(கந்தரர் தேவாரம்)

துறக்குமா சொல்ப் படாய் துருத்தியாய் திருந்தடி
மறக்குமாறிலாத என்னை மையல் செய்து)இம் மண்ணின் மேல்
பிறக்குமாறு காட்டினாய் பினிப்படும் உடம்பு விட்டு
இறக்குமாறுகாட்டினாய்க்கு)இமுக்குகின்றது)என்னையே.

(சம்பந்தர் தேவார)

மண்ணினல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணினல்ல கதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணினல் :துறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணினல்லாளாடும் பெருந்தகையிருந்ததே.

மீளா அடிமை உனக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
மூளாத்தீப் போல் உள்ளே கண்று முகத்தால் மிகவாழ
ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல சொன்னக்கால்
வாளாங்கிருப்பிர் திருவாரூர் வாழ்ந் போதிரே
சுந்தரர் தேவாரம்

பாடல் வீணையர் பலபல சரிதையரெருது உகைத்தரு நட்டம்
அடல் பேணு வரமரர்கள் வேண்டநஞ்சுண்டிருள் கண்டத்தார்
ஸ்டமாவது விருங்கடற் கரையினி லெழிகழ்மாதோட்டம்
கேழலத கேதீசரமடைகவர்க் கருவினை தானே.

சம்பந்தர் தேவாரம்
பரசு பாணியர் பாடல் வீணையர் பட்டினத்துறை பல்லவீச்சுரத்
தரசு பேணி நின்றாரிவர் தன்மையறிவாரார்.

கைலாசபதியவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய திருவாசகங்கள்
உலவாக் காலந்தவம் எய்தி உறுப்பும் வெறுத்திங்குணைக்காண்பான்
பலமா (முனிவர் நனிவாடப் பாவி யேனைப் பணிகொண்டாய்
மலமாக் குரம்பை இது மாய்க்கமாட்டேன்; மணியே, உனைக்காண்பான்
அலவா நிற்கும் அன்பிலேன் என்கொண்டமுகேண்மொனே.

கானும் ஆறு காணேன் உன்னை அந்நாட் கண்டேனும்
பாணே பேசி என்றங்னைப் படுத்த தென்ன? பரஞ்சோதி;
ஆணே பெண்ணே ஆரமுதே; அத்தா, செத்தே போயினேன்
ஏணாணில்லா நாயினேன் என்கொண்டமுகேன், எம்மானே.

திருச்சதகம்84

கைலாசபதியவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய திருக்கோவையார்
காகத்து இரு கண்ணிற்கு ஒன்றே மணி கலந்தாங்கு இருவர்
ஆகத்துள் ஓர் உயிர் கண்டனம் யாம் இன்று யாவையும் ஆம்
ஏகத் தொருவன் இரும்பொழில் அம்பலவன் மலையில்
நோகைக்கும் தோன்றற்கும் ஒன்றாய் வரும் இன்பத்துன் பங்களே.

காரணி கற்பகம் கற்றவர் நற்றுனை பாணர் ஒக்கல்
சீரணி சிந்தாமணி அணிதில்லைச் சிவனடிக்குத்
தாரணி கொன்றையன் தக்கோர்தம் சங்கநிதி விதிசேர்
ஊருணி உற்றவர்க்கு ஊரன்மற்று யாவர்க்கும் ஊதியமே.

1.4.1952

நாவலர்: தர்மப்பிழியுள்ளவர் ஆனால், (கிருஷ்ணன் போல்
மனவருத்தமின்றிச்) சாமரம் சந்நிதிக்கு நடத்தியுமிருக்கலாம்.
இந்தச் சாமிகள் சாமரத்துக்குத் தகுதியற்றோரெனத் தெரிந்ததே-அருவருப்புப்
பிறந்ததே - ஒரு அளவுக்குக் கற்ப). சம்ல்கார சுத்தியு ஸ்ளவர் நாவலர்.
குறிப்புள்ளவர். ஆகமத்தில் அதிக நம்பிக்கை வைத்தவர். குண மதிப்பு
உள்ளவர்.

பக் 241

திருச்சதகம்54

அர்த்தம் = மாணம். மாணபாகமுள்ளவர் நாவலர்.

பொருளொடுப்பட்ட சுவையுள்ளவர் நாவலர். (இரு விசேஷம்)

(விளக்கம்) நாவலர் நின்ற தளம் புத்திவிருத்தியில் 9தாவது பண்பாடு.

அதற்கு மேற்தளம் தர்மம். ஆகவே தர்மப்பிடியுள்ளவர் என்று கூறலாம்.
(இரு தளத்தில் நிற்போர் அதற்கு மேல்தளத்தில் ஏறியும் கீழ் தளத்தில் இறங்கியும் நோக்க முடியும்)

இரண்டாம் வகுப்பினர் ஆகையால் மேலே 7வது இடம் ஆகிய ஞானம் நோக்காக எட்டும். அதனால் திருமுருகாற்றுப்படை நித்திய பாராயணம் செய்வதும் முருகபத்தியும் லித்தன். மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன் என்றதன் பொருளை உணர்வர். இவரே ஓர் அளவுக்கு கற்புள்ளவர் (அதாவது ஒருவனையேயன்றிப் பற்று மற்றில்லாதவர்) சம்ஸ்கார சுத்தி; தம் குறைகள் பற்றுகள், அபிலாணஷகளை உணர்ந்து விடவேண்டிய வற்றை விட்டார்; சிவ பூசை முதலியன் ஆளை உயர்த்தின. பின் நாளில் பாடசாலை முதலியவற்றிலும் பற்று போய் விட்டது.

இவற்றின் விளக்கம் செல்வி லலிதாமினி முருகேசு, “போ.கலாசபதி சிந்தனை பகுப்பாய்வும் றுண்ணாய்வும்” என்ற நாலில் உண்டு.

- 1ம் கண் அகங்காரவிருத்தி
- 2ம் கண் புத்திவிருத்தி
- 3ம் கண் மனோவிருத்தி
- 4ம் கண் சித்தவிருத்தி
- 5ம் கண் உள்ளவிருத்தி
- 6ம் கண் மனோலயம்
- 7ம் கண் சித்தலயம்
- 8ம் கண் உள்ளலயம்
- 9ம் கண் மனத்தெளிவு
- 10ம் கண் சித்தத்தெளிவு
- 11ம் கண் உள்ளத்தெளிவு
- 12ம் கண் மனாழிவு
- 13ம் கண் சித்த அழிவு
- 14ம் கண் உள்ள அழிவு
- 15ம் கண் மனமுளை

அந்தனர் அரசர் வணிகர் வேலாளர் தமிழ் சாதகர்கள் பிரம சஷத்திரிய குத்திரர் அறியச்சாதகர் அறியச்சாதகம் அத்துவகுத்தி திகைகளோடு கூடியது.

தசநாடுகளையும் சுத்தம் செய்து நாட்டங்களைப் பண்படுத்துவது பண் (சுயசரிதக் குறிப்பு)

நடத்த நீதி (கவரமிதாதன்) பழப்பித்தவர் உயத்திப்பு அந்தமை வேலைக்கு வந்தோம். கூலிக்கு வந்து மறங்க முடியாது, பிரின்ஸிபல்லைப் பேணித்தான் நடந்து வந்தது. அவரும் மரியாதையரக்ததான் நடத்தியிருக்கிறார். அந்த

புத்திலிருத்தித் தளங்களில் நிற்பவர்கள் : முதலாம் கட்டு

முறையில் ஒரு பிரச்சனை இல்லாமல் உத்தியோகத்தோரு என்யேசனையில் அமைந்தது.

'சட்ட இனி உளது சத்தேகாண்'

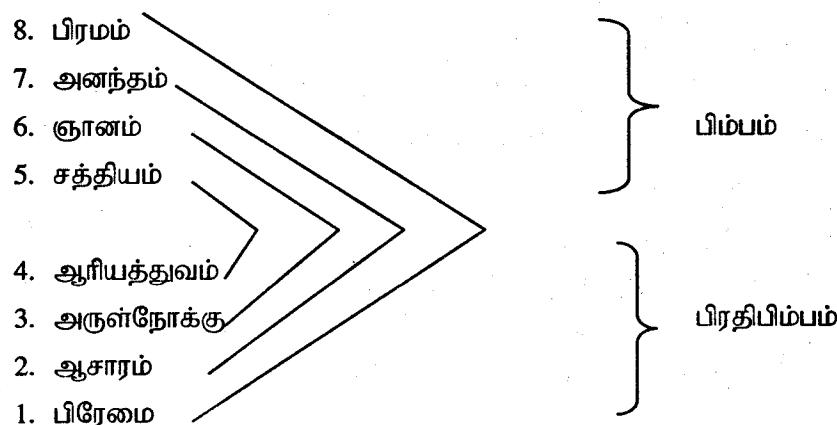
'சென்னவித் தொழில்களைன் காரணத்தோற்ற வென்னின்'

'பெருமைக்கும் நுண்மைக்கும்'

'நல்ல சீவதன்மம்'

விந்துவை வீணாக்கக் கூடாது. அது கருக்கிளான்ஸுக் கூடிய இடத்தில் தான் விடவேணும். சொல் விந்தின் அம்சமானது. அதை வீண் செய்யக் கூடாது. பயன் செய்யக் கூடிய இடத்தில் தான் சொல்ல வேண்டும். முத்துக்களை வீணே சிந்தலாமா?

அகங்கார விருத்தியின் பிம்ப பிரதி பிம்பங்கள்

பண்பாடு 9

- 1 தாயுமானவர்
- 2 நாவலர்
- 3 விசுவாமித்திரர்
- 4 ஆழ்வார்கள்

சம்ஸ்காரம் 8

- 1 தயானந்தர்
- 2 அரதத்தசிவாசாரியார்
- 3 சேக்கிழார்
- 4 உமாபதிசிவாசாரியார்

நாகரிகம் 7

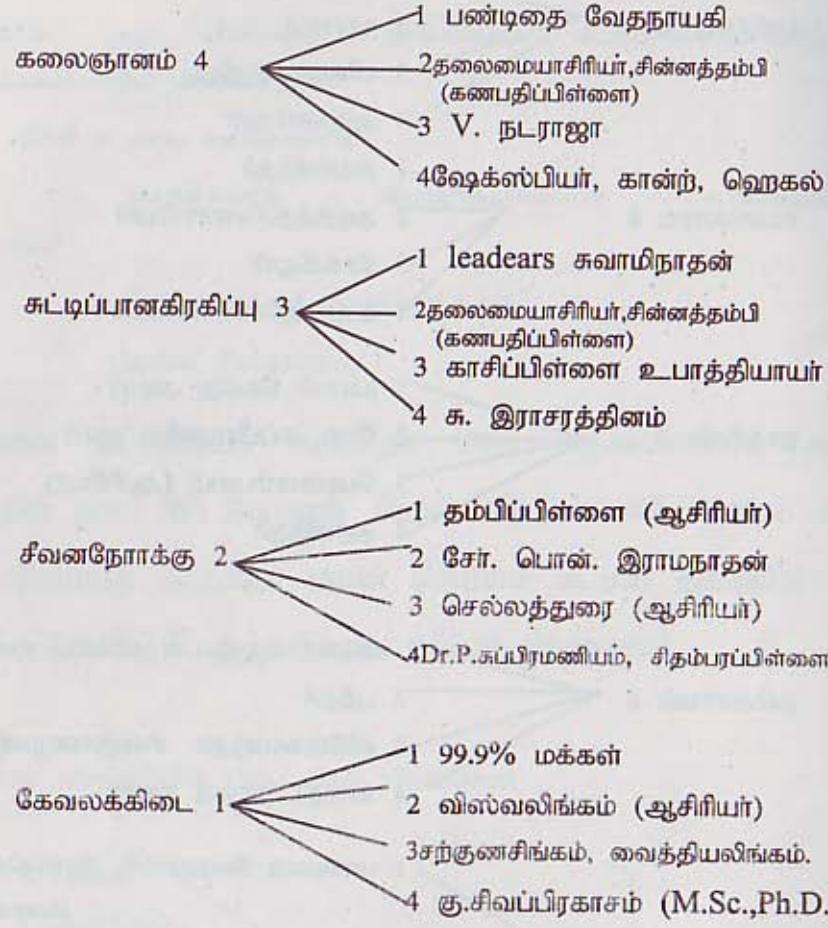
- 1 யாகம் செய்த அரசர்
- 2 ஹே. சுப்பிரமணிய ஜயர்
- 3 பொன்னம்பலம் (ஆசிரியர்)
- 4 அரவிந்தர்

நல்லார்வம் 6

- 1 பைபிள் எழுதிய 4 அர்ச்சிய சிஷ்டர்கள்
- 2 புத்தர்
- 3 விவேகானந்தர், சிவஞானமுனிவர்
- 4 காந்தி, தாவடி ஜயர்

பொதுவிவேகம் 5

- 1 பண்டிதை வேதநாயகி, இராமகிருஷ்ணர், வைரவியார்.
- 2 ச.சிவபாத சுந்தரம்
- 3 பிளேட்டோ, கைலாசபிள்ளை
- 4 பண்டிதமணி., சி.கணபதிப்பிள்ளை
- சோக்ரைஸ்

புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பின் 3ம், 4ம் வகுப்பில் நிற்பவர்கள் மேல் நோக்காக 9ம் தளத்தை எட்டமுடியும். எனினும் அவர்களுக்குள்ளும் ஒரு சிறு வேற்றுமை உண்டு. அதாவது 4ம் வகுப்பினருக்கு 6ம் இடம் மறையும் என்பது பொதுவிதி. அவர்களுக்கு 6ம் இடத்தை கடந்து செல்லும் நோக்கு விரிவு இருந்தும் அவ் 6ம் இடம் மறைவதால் அவர்களின் சாதனைகளிலும் சில குறைபாடுகளை ஏற்படுத்தும் என்கிறார் கைலாசபதி அவர்கள்.

பிரேரணை 8. மேலே பார்ப்பர்

பிரேரணை முதலியவைகளில், பிரேரணை பிறந்திருப்பது நல்லது; தொடக்கமாகலாம். பிரேரணை = பிரமச்சாலை. சுவதந்திர நோக்குங்களவைக்குத் தான் பிரேரணை பிறக்கும் பிரேரணை பிறந்தவர்களுக்கு

நூறு பூமிகள் உண்டு. தமுஹாநி இருக்கிறது. தலை, மனம் நசிக்கிறது.

பார்க்க முடியாமல் சமரதி கூட்டுவான். ஏற்றகாலத்தில் விழிப்பான்.

நான்கு வகைக்கும், 'பெருமைக்கும் நண்மைக்கும் பேரகுட்கும் பேற்றின் அதூரைக்கும் ஓப்பின்மையைன்' நான்மை, ஆசாத்தால் தெரியும் விரித்துச் சொல்வார்கள். எல்லோரும் வாழ்ட்டும் என்ற அகுணோக்கை (அன்பு முகத்தை) பண்டைய எசுமான் அடிமைகளிற் காணலாம். அடிமை விரும்பியாட்பட்டது. எசுமானின் அபிசௌசம் கூட அடிமைக்குண்டு.

தந்தையை அறியாவோரு மின்னை குருவுக்கு உண்மை சொன்னான். குரு உண்மை சொன்ன நீ பிராமணப் பின்னை தான் என்றார்.

சத்திய காம ஜூபாலன்

அந்தனர் அரசர் வணக்கர் வேலாளர் தமிழ் சாதகர்கள் அந்தனர் அரசர் வணக்கர் வேலாளர் தமிழ் சாதகர்கள்

பிரம சூத்திரிய குத்திர் அபியச்சாதகர் அபியசாதகம் அத்துவசுத்தி தீக்கூட்டுகளோடு கூடியது.

அறம் = தர்மார்த்த காம மோசக்ஷம்

பொகுள் = அர்த்தம் காம மோசக்ஷ அப்பமப் பிரகாசம்

இன்பம் = காம மோசக்ஷ அப்பம் பிரகாச நூறும்

வீடு = மோசக்ஷ அப்பமப் பிரகாச நூறும்

அறம்; தர்மம் - மோசக்ஷம்;

தான் அழிந்த இடத்து அர்த்தம்

இன்பம் காமத் தொடக்கம்

வேதாந்தம் சித்தாந்தம் வரை செல்லும் வீடு

பெரிய உண்மை பைபிள் வரலாம்

எங்கிருந்து வந்தது கேள்வி.

நாகரிக தளத்தில் நிற்கும் முதலாம் வகுப்பார் பெரிய யஜ்ஞா
க்ஷத்திரியர்கள்.

அவர்களுக்கு அர்த்த நேரக்குக்கு மேல் தெரியாது. கீழே சீவனத்துக்கு
மேல் சுட்டப்பன தளத்திற்கு கீழ் இறங்கார்கள்.

தயானந்தர் விசேஷம் வேத நெறியை அதூசுத்தவர் பாத்தவர்.
சங்கரரை ஏசுவும் இல்லை. புதர் கொஞ்சமக்கு ஒர் உபாயம்
செய்திருக்கலாம் என்றார் தயானந்தர். கீழிறங்கார் கீழைக் கவனியர்.

சேக்கிழர் ஊர்த்துவமாகப் பாடுவார்; நின்ற தளம் சம்ஸ்காரம்

போதம் சித்தி பிரகாசம்* முறையே விழிக்கூச் செய்வது சித்திக்கூச்
செய்வது; போதத்துக்கும் புகட்டுவதாம். பாத்திரமத்தில் அமைந்தவை.
ஞானம் அகுஸிய நீதி வேறு

(* சிவநூன்போதம் , சிவநூன் சித்தியார், சிவப்பிரகாசம்)

சட்கோவர், பண்பாட்டில் நின்ற நன்றாக எட்டப்பார்க்கும் சாதி. முடிந்த
சந்திய நேரக்கு விளங்கும். (இரைம மிறக்கும்) கைகூடிய பேஷு
கொஞ்சக் காலம் இதுக்கலாம். இரைம மிறக்கும் இடத்தில் முத்திரை.
கருவிகரணம் வியத்தமாக நிலையாகலாம். தெரிந்ததைப் பார்த்துக்
கொண்டு வெளியிற் ரோய்தற்குக் கருவிகரணம் இடக்கிகாடா நிலை.
சட்கோபகுக்கு பேச அரைல்லை. உலமையாய்ப் புரியஷபிலிருந்தார்.
மதுரகவி வடக்கே தவம் செய்தார். தெற்கே ஓரி தெரிந்தது. அங்கோதான்
அநுக்கிருக்கிமென்று நாடுவந்தார். இவர் பேசினார்.

1 அம்மை
2 காசி விஸ்வநாதர்
3 உருத்திரர்
4 ஊர் பேர் கழிந்தோர்

முடிந்த சத்தியம் 17

1 ஆண்டையபிள்ளையார்
2 விழ்ணு
3 விநாயகர்
4 சிற்சபேசர்

ஞானம் 15

1 பிரம்மா
2 பதஞ்சலி
3 சுப்பிரமணியர்
4 சோமாஸ்கந்தர்

அமிர்தம் 14

1 மெய்கண்டார்
2 சுந்தரர்
3 அகஸ்தியர்
4 தக்கூணைமூர்த்தி

மோகாம் 13

1 சகர்
2 திருவள்ளுவர்
3 ரிஷி வாமதேவர்
4 திருந்திதேவர்

வெளிக்கண் இரண்டும் யாருக்கும் உண்டு;
மரனக்கண் ரசக்கண் மறைந்துள்ளது.

4ம் வகுப்பு ஏற்ற இறக்கம்
1ம் வகுப்பார் நிற்கிற பூமி, மேலே 5ம் பூமி

நோக்குத்தெரிய விரிவர்கள். ஏற்றவர்கள். கீழேயும் 5ம் பூமிக்கு
இறங்குவார்

2ம் வகுப்பார். மேலே 7ம் பூமி நோக்கி நோக்கி விரிவார். கீழேயும் 7ம் பூமி
நோக்கி இறங்குவார் 3ம் வகுப்பார். மேலே ஒன்பது நோக்கு விரிவார்
கீழேயும் 9 பூமிக்கு இறங்குவார். 4ம் வகுப்பாரும் மேற்படியே. அடுத்து
3ம், 4ம் வகுப்பாரிடையே வித்தியாசம் உண்டு.

நாலாம் வகுப்பார்; நிற்கும் தனத்திற்கு ஒன்பதங்களும் மேல், கீழ்நோக்கு
எட்டும். நாலுமாட்சுச்சட்டை, எட்டுமாட்சுச்சட்டை பேரல் விரிவார். இடையில்
சில பூமி மறையும். ஒரு படைச்சட்டையில் அறைம் படி எட்டது.
1ம், 2ம், 3ம் வகுப்பாருக்கு இடையில் மறைவு இல்லை.

சீவனத்தில் நோக்குத் தெரட்டங்கும்

கட்டிப்பான அறிவு (கடல் வச்சிக்கு, மீனியற்கை பற்றிச் கட்டிப்பாய்த்
தெரியும்) விஞ்ஞானியியும் பார்க்க (தனது அட்கள் என்ன செய்வார்கள்
என்பது கட்டிப்பாய்த் தெரியும்)

யைமிஸ் செரன்ன இடம் சாதாரண சனங்களின்
கீழ்த்தளத்திற்கு அடுத்த மேல்தளம் .

பொ.கை. சிந்தனையில் வரும் சுயசரித்திரக் குறிப்புகள்

அகத்துள் நிகழ்ந்த வரலாற்று மாற்றங்கள்

1918 -நல்லார்வ தளத்தில் நிற்றல் (4ம் வகுப்பு)

1918 --28 நாகரிக தளத்தில் (4ம் வகுப்பு)

1928 -42 --- சம்ஸ்கார தளத்தில் (4ம் வகுப்பு)

1942--- 53 --- பண்பாடு (4ம் வகுப்பு)

1953 --- தர்ம தளத்துக்கு ஏறுதல் (வகுப்பு மாறி 3ம் வகுப்பினராதல்)

பிற்பாதி பரசமூப்தி (இரண்டு முன்று நாள்) மெத்தப் புதிது என வியந்துள்ளார்

1961 - சித்தவிருத்தியில் அழியத்துவம் பிறந்தது. (அந்திலை அடைந்தவர்கள்
கலியில் இருக்கமுடியாது என அடிக்கடி கூறியவர் காயபந்தும் கைவிட்டு ஏகினார்.

புத்திவிருத்தியில் ஒவ்வொரும் சூந்தான் ஒவ்வொருவருக்குச் சொல்லக்
கூடியதாயிருந்தது.

நாகரிகம் ----- வே.பெ¹

நல்லார்வம்

சொல்லும் போது ----- பிறந்தது

பண்பாடு --- (பெயர் கசத் -----)

கா -- உ.² 3கட்டு என்றது (முவடியால் அளந்தது)

மனோலயம் : அவர்³ காலத்தில் ----- ஒரு முறை தெரிந்தது போலிருந்தது
மெத்தப் புதிது.

1.“தேரார் நிறை கதிரோன் மண்டலத்தைக் கீண்டுபுக்கு ஆரா அழுதம்
அங்குள்ளதி --- அதினின்றும் வாராதொழிலுது ஒன்றுண்டு” --- சிறியதிருமடல்
(கண்ணி)

1. சரடியாலே மூவுலகளாந்து --- போற்றித்திருவகவல்.

¹ வேலனை பெண் (வேதநாயகி)

² காசிப்பிள்ளை உபாத்தியாயர்

³ அவர் என்பது உபாத்தியாயரை (இத்தினசபாபநி))

ஞானம்										
அமிர்தம்										
மோட்சம்										
நாமம்	பெருந் தினை	முல்லை	குறிஞ்சி	நூய்தல்	மருதம்	பாலை	கைக்கிளை			
	-3	4	-5	-6	-7	-8	-9			
	காஞ்சி	வஞ்சி	வெட்சி	தம்பை	உழிஞ்சை	வாகை	பாடாள்			
அர்த்தம்		-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-17	
தருமம்										
		18	-19	-20	-21	-22	-23	-24	-25	-26

தொல்காப்பியம்: புறத் : குத்: 22, 6, 1, 14, 9, 18, 25

மேசஷதனத்தில் 6 துறை உண்டான துறை; நேர்க்கு மகலேக அறங்கி. மேசஷதனத்தில், மேசஷ நேர்க்கோடு சம்பந்தமான துறை, காம நேர்க்கோடு சம்மந்தமான துறை, அர்த்த நேர்க்கோடு சம்பந்தமான துறை, காம நேர்க்கோடு சம்பந்தமான துறை, பண்பாட்டு நேர்க்கோடு சம்பந்தமான துறை, சம்ல்கா நேர்க்கோடு சம்பந்தமான துறை இந்த நேர்க்குகள் மேசஷதனத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட அறங்கங்கள் அடுகும்.

ஒரு துறையில் நின்றவர்கள் மற்றத்துறைகளைச் சேர்த்துச் சாலிப்பது; சாந்தி விதுக்கி; அறங் வகை வகும். மேசஷ நேர்க்குத்துறை சைவம். மேசஷ காம நேர்க்குத் துறையோடு பாசுபதம்; மேசஷ நேர்க்கோடு அர்த்த— இப்படி அறங்கச் சமயம் (வகும்) ($z^o - 1$) = 63.

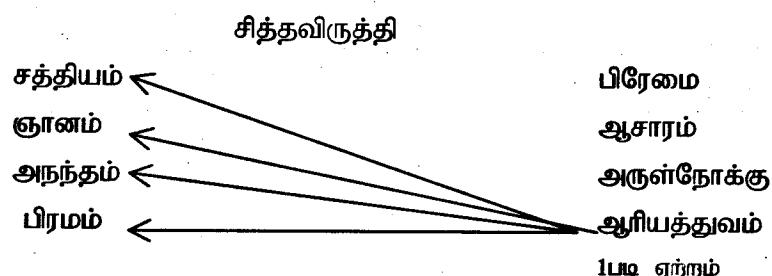
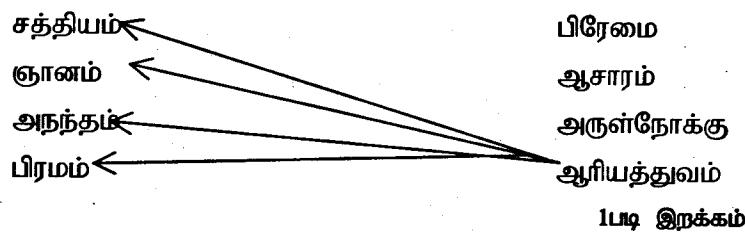
எழுத்தாவது அறங்ம எழுச்சி, 51வகை எழுச்சிகளை 51 வகை அக்ஷரம் குறிக்கிறது. "சஷ்" என்பதை கூட்டிடமுத்தினக் கொண்டு, 50 அச்சிரமான் கொள்வார். 50ம் பத்துப்பத்தாக வகுக்கப்பட்டு 5அங்க அடங்கும். இந்த ஜிந்துமே பஞ்சாக்கரம். 'ஜம்பலிதமுத்துமே ஜிந்திதமுத்தவ தும்'

சிகரத்தின் 10 எழுச்சிகளில் ஒவ்வொன்றும் வகரத்தின் 10 எழுச்சிகளோடும் தனித்தனி கூட்ட தீட்டு 100. 100ம் யகர எழுச்சிகளோடு கூட்ட தீட்டு 1000. 1000ம் நகர எழுச்சிகளோடு கூட்ட தீட்டு 10000. 10000 மகர எழுச்சிகளோடு கூட்ட தீட்டு 100000. இந்த ஜிலட்ச எழுச்சிகளும் 84 அவஸ்தைகளோடு சேர 8400000 அடுகும்.

அர்த்தத்தில் நின்ற அர்த்தத்தைப் பற்பது மீரங்கச; அஹாய்ச்சி (புரவம்; அபரம்) அர்த்தத்தில் நின்ற மேசஷத்தை நோக்குவோருக்குப் புரங்க தெரியும். முடிந்த சத்தியத்தை அர்த்தத்தில் பற்க்கிறது நியாயம். அதன் பிறத்து நியாயம், வைசேஷிகம். அர்த்தத்தில் வைத்துத் தர்மத்தைப் பற்பது மிகுதி. மிகுதியின் பிறத்து சாங்கியம், யோகம்.

- 18. சத
 - 17. முடிந்த சத்தியம்
 - 16. சித்தாந்தம்
 - 15. ஞானம்
 - 14. அமிர்தம்
 - 13. மோட்சம்
 - 12. காமம்
 - 11. அர்த்தம்
 - 10. தர்மம்
- நியாயம்
- புரங்கம்
- மீரங்கச
- ஸ்மிகுதி

அகங்காரவிருத்தி (1ம் கண்)

புத்தி உட்கண். (ரசக்கண்ணுக்கு) உட்கண் உணவிருத்தி தீவுதான் பணி.

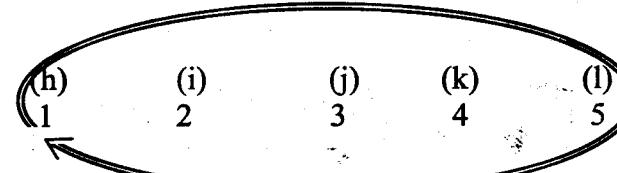
உணவிருத்தி (பணிகளுது பதியோ) ஆனை நேரே காண்பது.

உணவிருத்தி எப்படி இருக்கும் என்பது ஒரு அளவுக்குத் தெரிந்தது (1955)

மனோலயம் முதலியவைகளெல்லாம் கிரமமாகச் சாதிப்பன அல்ல. ஒன்றை எடுத்துகிகாண்டு சாதிப்பதே கதியாகும். வேதநந்தம் மனோலயம் என்பர். அது கதி, முடவல்ல. பிரமகுத்திரம் மின்பிறப்பரன் அல்லன் என்பதும் சரியே. கதியைப்பற்றின படியால் சேந்து வருகிற கிரமம் லோகப்பிரப்பி மினுகிறது ஆகலாம். ஆதனோடு கதியும் அந்தகலாம். சாதக விசேஷத்தால் மனோலயம் தன்னளவில் நெற்றியில் சாக்கிரம் தீவுதான் வைகுந்ததும்.

அம்ரதத்துறை 5 வகையுணர்டு. 1ம் தரமம் போய் முடியுமிடம், 2ம் அந்தம் போய் முடியுமிடம், 3ம் கரமம் போய் வெட்டுமிடம், 4ம் மோசஷம் போய் வெட்டுமிடம், 5ம் அம்ரதத்தில் அம்ரதநோக்குப் பிறக்குமிடம்.

விளக்கம் 97ம் பக்கத்தில் காண்க

அந்தக் காரணங்களை ஒப்பித்தோர் :

புத்தியை ஒப்பித்தோர் கொடியாகின்றனர்

மனத்தை ஒப்பித்தோர் வரகனம் ஆகின்றனர்

அகங்காரத்தை ஒப்பித்தோர் காலார் ஆகின்றனர்

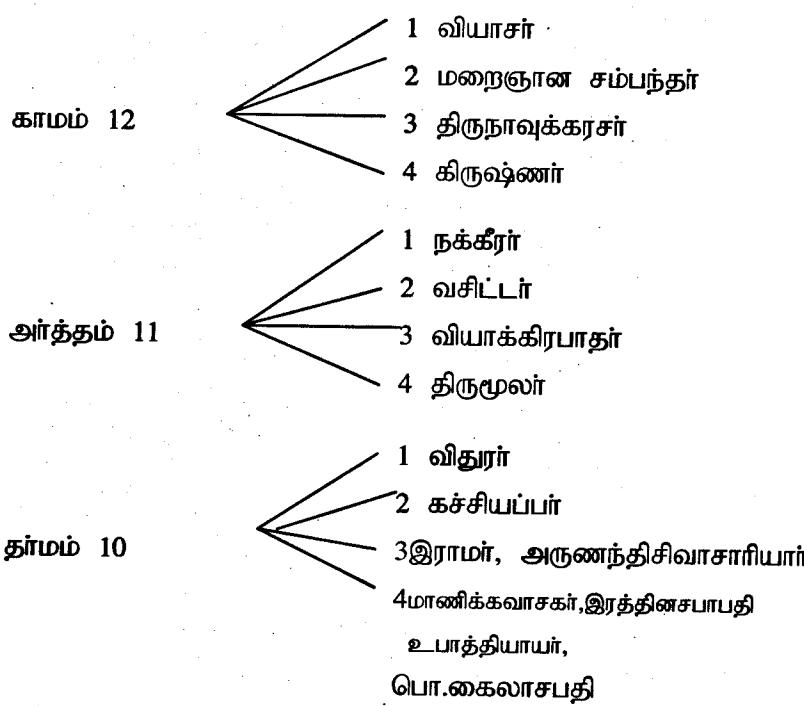
சித்தத்தை ஒப்பித்தோர் படையாகின்றனர்.

போத்தை ஒப்பித்தோர் பெண்ணாகின்றனர்.

ஞானதனம்: 4 துறை. கரமநோக்கு முடியுமிடம் அல்லது கேட்டல் முடநம்பிக்கை தெரிகிறது. மூலம் தெரியும். பாஸை தெரியும்.

வியாகரணம் உலகம் விளங்குகிறது.

கரமத்தின் நேரக்கு ஞானத்தின் முதற்படியில் முடியும். அங்கே ஒரு கேட்டல் நிகழும். அதேபாலையில் அம்ரதத்தில் ஒரு கேட்டல் நிகழும். அதுதான் ஞானத்தையில் கேட்டல். ஞானத்தின் கேட்டலுக்குத்தான் வியாகரணம் அங்கும். இந்த ஞானத்துறைகளுக்கு ஆறங்கம் வரும். ஞானத்தில், சிந்தித்தலிற் தொழிற்படும் முறை: மோசஷநோக்கு, மோசஷமஅம்ரதம், ஞானத்தில் 2ம் படி சிந்தித்தல் 6 அங்கும். அந்தத்துறையில் வியாகரணம் தான் வேதாங்கம். சிவநாட்டுயே சிந்திக்கும் ஞானம்

பண்யாட்டுக்கு மேலே இப்பொழுது நினைக்க முடியாத (தொண்டு
தான் இக்காலம்)

முடிந்த சுத்தியம் குத்த வித்தையும் சுகரணம் பொருந்தும் பொருத்து
இப்பொருத்துத்தான் கடைசித்தனம்.

தேவி 1ம் கரப்; எட்டுப்பயாத; இனம் சித் நோக்குத் தெரியும்; 2ம் கரப்;
விக்வநாதர் (திருவடி தெரியும்) கொஞ்சம் எட்டுப் பரப்பயாகன்; 3ம் கரப்;
உருத்திரர் (திருவடிதான்). மற்றத் தனத்தாருக்குப் பேல எட்டுவதில்லை.
ஊர்பேர் கழிந்தவர் 4ம் கரப்; சிவத்தைத் தெரிந்தவர்.

- (கைவல்லிய நவநீதம் செய். 150, 151, பக். 434) வராக உப. iv 1 -
- 2.
- 23 ஆதிப்பிரமம்
- 22 ஆனந்தம்
- 21 முடிந்தஞானம்
- 20 சித்
- 19 அகண்டாகாரம் ← 5. அசம்சத்தி(வரன்)
- 18 சத்
- அர்த்தம்
- 17 முடிந்தசத்தியம்
- தர்மம்
- 16 சித்தாந்தம் ← 4. சத்துவாபத்தி (பிரமவித்தை) ← 9
பண்பாடு
- 15 ஞானம் ← 3. தனுமாநசி ← 8
சம்ஸ்காரம்
- 14 அமிர்தம் ← 2. விசாரம் ← 7
நாகரிகம்
- 13 மோட்சம்
- நல்லார்வம்
- 12 காஷக் ← 1. சுபேச்சை ← 6
- 5 பொதுவிவேகம்

5 கலை 25 மார்க்கம் வித்தைச் சாந்தியதீதை. வித்தையைச் சாதிப்பது நாற்பாத சைவம். சமயம் சாந்தியதீதைச் சாந்தி விருத்தி.

தாது தெரிகிறது. மேசஷம் + சத்தியம் என்ற பற்றால் தாதுக்களிலே சர்வ உலகங்களும் உதிப்பது. அகங்கர விருத்தி, புத்திவிருத்தியில் பூலோகத்தை தரவை அடையழுத்தியாது. மனோவிருத்தியாலே தான் பூலோகப் பிரப்தி.

மனோவிருத்தி	-	பூலோகம்.
சித்தவிருத்தி	-	புவர்லோகம்
மனம் + சித்தவிருத்தி	-	சுவர்லோகம்
உள்ளவிருத்தி	-	மகர்லோகம்
உள்ளம் + மனோவிருத்தி	-	ஜனலோகம்
உள்ளம் + சித்தவிருத்தி	-	தவலோகம்
மனம் + சித்தம் + உள்ளவிருத்தி	-	
சத்தியலோகம்		
சித்தவிருத்தியில் அந்தணரத்யேர்		அகங்கர
விருத்தியில் பிரமணரத்யேரில் விசேஷம்.		

2. உள்ளலயம்;சிவஞானபோதம். இடக்கண்ணின் உட்கண்ணுக்கு உட்கண்.

பக். 551.

வித்த கமாகிய வேடத்தீர் உண்ட ஊன் அத்தன் அயன்மால் அருந்திய வண்ணமாஞ் சித்தந் தெளிந்தவர் சேடம் பருகிடின் முத்தியா மென்றுநம் மூலன் மொழிந்ததே.

(திருமூல், திருமந்திரம், 7ம் தந்திரம்.)

அமிர்த ஆரம்பம் உள்ளீடு. அன்னமயம்:” நான் “

தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து ஒக்கல் தான் என்றாங்கு ஜம் புலத்தாறு ஓம்பலத்தலை (குறள்--43)

அடுத்தது பிராணமயம்: “எனது” (ஒக்கல்) பிறப்பொக்கலில் தான் பற்றுக்கிடக்கிறது. பெரியோர்க்கு உண்மையொக்கல் தான் ஒக்கல். காசிபருக்குத் தேவர் ஒக்கல்.

விளக்கம்— பிறப்பினால் அமைந்த உறவு. அதனால் காசிபர் குராதியர் பிள்ளைகளாயிருந்தும் தேவரை ஒக்கலாகக் கருதினார். கந்தபுராணம்.

— பெருந்தினை உடன்போக்கு — ஆதிபகவன் கதை.

விளக்கம்

காம தளத்தின் ஏழ்தினைகளில் உள்துறை பெருந்தினை. இங்கே தான் ஆன்மாவின் உடன் போக்கு ஆரம்பிக்கிறது.

$\sqrt{\text{சரித்}} = \text{உடன் போதல்}$. சரியையின் ஆரம்பமும் அதுவே.

வைதிக விவாகம்

அந்தியத்வம் வைதிகமாகக் கவைக்கலாம்

1. புருஷன் ஞானத்தை அடைந்தவன்

2. ஞானத்தால் வீடு

பாடுபட்ட தன் ஞாபகம் கூடிக் கொண்டு போகச் சந்திக்காவிட்டால் (வன வாசவம்)

ஆரியத்துவம் உடையான் (ஞானம்) தொடர்புபட்ட ஒருவர் அருள் நோக்குக் கைவந்தவர்களை “வருகில்வா” என்பர். அருட்குரு ஓ. கணவனாகக் கண்டு நடப்பார்

ஆசாரந் தெரிந்தவர் ஆனால் அறிந்தவர் அனால் போகமுடியாது வேறொருவரை நினைக்க முடியவில்லை. அவரை ஏற்றுக் கொண்ட தெய்வம் அவலை மறவாம் விரக்கப் பண்ணவேண்டும். அதனால் நன்னிலை வருக என்று உபாசிக்கிறார்கள். விதவை மறவாமலிருக்கிறாள் ; விதவை விரதம் போல தெய்வம் அவரை நினைக்கச் செய்யட்டும் என்பவர் ஆசாரக்காரர். பிரேமை அளவு என்றால் போகவும் முடியவில்லை ஆசாரக்காரரும் அல்லர். அவரோடு தொடர்புபட்டதொரு ஞாபகத்தோ: மற்றொருவர் தொடர்ச்சி கட்டம். (அதன் முந்தியதை மறக்க வேண்டும்)

இவர் கொண்டாடக் கூடியவர் கிடைக்கட்டும் என்று ஆசீவதிப்பர். மறக்கட்டும் என்பது தான் ஆசீவாலதம். மறவாமல், மற்றொருவரைப் பற்றவேண்டும்.

சாதகத்துக்கு ஒருவனைப் பற்றி ஒருக்கத்திரு

வியத்தக்க சாதகம் வேண்டும். வைதிகமுறையிலே தான் இட்ட தெய்வ உபாசனை வந்தது போலும்

அம்சங்கள் கலைகள் வருமிடம் சித்தவிருத்தியில் ஆசாரம் சித்தலயம் ஆசாரம். வியாசர் விஷ்ணுவின் கலை. சித்தத் தெளிவு ஆசாரம். சித்த அழிவு

இராமர் விஷ்ணுவை மறவாமல் அடையக் கூடியவர் .கிருஷ்ணர் கலையாக அடையக் கூடியவர்.

கதி ; மனோலயம் : “கதியாவ யோசித்து” பிரமகுத்திரம் லோக பிராப்தியில் கலையை அடையலாமலேயே யோசிக்கலாம்.

மாசிருக்கக் கதியேது

மனோவிருத்தி வந்தான் மாச நீங்கச் சாதகம் வேண்டம். அறுவகைப்பகை நிங்கச் சாதகம் அச்சுயந்திர காலம். ஆட்கள் இல்லை ஆகையால் அச்சுவேண்டும். ஆட்கள் இல்லாத படியால் இயந்திரம் வேண்டும்.

சாத்திரங்கள்

அக் காலம் ஆட்கள் (அளவறிந்து சொல்வர்) அச்சுத்தேவை குறிப்பறியச் சடமாக அச்சில் சாத்திரம் நேரே கேட்பது வேறு.

மெய்கண்டரா: (குத்திரம் பரம் பரை வாய்பாடு வென்பா , உரைவசனத்தில் தாம் கண்ட குறிப்பும் உண்டு.

“தோற்றமும் சுறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின் என்பர் நல்லோர் போல் வன அருணந்தியார் வாய்பாடு

மெய்கண்டர் கதியடைந்தவர் மற்றவர்கள் லோகப் பிராப்தி சாதகம் உள்ளவர். (என்னை இப்பவத்திற் சேரா ----- பாவனை என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.)

மறை என்னிலி கோடி அதில் கதி பற்றியது வேதம் வார்த்தை அச்சுடன் நிற்கத்தக்க வியாக்கியானம் எது? மறைவார்த்தை ஒவ்வொருவருக்கும் கேட்கலாம். வியாக்கியானம்-----?

வாகடத் தமிழ் ----- இலக்கணமில்லை

சங்கத்தமிழுக்குத் தான் இலக்கணம்

வியாகரணம் போல எட்டும்

காமப் பொருள் சொல்வது சங்கத்தழிழ்

ஊர்த் தமிழுக்கு அது இலக்கணமன்று.

அவர் (குரு) நீரும் நானும் ஒரு இலத்தில் ஏதும் தேடிவைத்துக் கொண்டு ஏதும் சாதிப்போம் என்றான் படிப்பிக்கச்ச கியாமல் விட்டவர் தேடவேண்டியது தேடிவையார்

முத்திரையைப் பேணல்

பிராமணன் அல்லன் என்பது தெரியும் சொல்கிடக்கிறது. அதைப் பேணினால் கவாநுபவம். பிராமணனை அடி என்பது சொற்பேணவுக்கத் தவறு. தாம் விலகி நடத்தல். சொல்லையும் பேணவேணும் கவா நுபுதி பிறக்க சிவலோகம் பாவம்

அகம பிரமாஸ்மி

என்போன்

உலகப் பொருளை என்பொருள் என்பான்

ஆயினும் உலக நடையில் பிச்சை என்ற சொல்கிடக்கிறது. அதற்கும் பலன் உண்டு

தேடினு அளவு தான் இந்தப் பிறப்பிலே பிச்சைக்குப் போனால் கூலியும் வைதிகம் தான் பெஷ்ண. எதற்குப் யோகிக்கப்படும். பயப்பத்தும்.

முறை

5ல் தொடங்கி 5 ல் முடிவது	புதயக்ஞம்	பிரமயக்ஞம்	மனுஷ யக்ஞம்	தேவ யக்ஞம்	பிதிர யக்ஞம்
4ல் தொடங்கி 4ல் முடிவது	பெண்	அஸ்திரம்	வாகனம்	கொடி	படை
3ல் தொடங்கி 3ல் முடிவது	தான்	ஒக்கல்	விருந்து	தெய்வம்	தென் புலத்தார்
2ல் தொடங்கி 2ல் முடிவது	நூன யாகம்	தியான யாகம்	செப யாகம்	தவ யாகம்	கர்ம யாகம்
1ல் தொடங்கி 1ல் முடிவது	நூன யோகம்	தியான யோகம்	பிரசாத யோகம்	பக்தி யோகம்	கர்ம யோகம்

அமிர்தத்துறை

அமிர்தத்துறைகள்

அமிர்தத்தில் ஐந்து துறைகள் உள்ளன. அவை நெற்றியில் சொப்பனம், நெற்றியில் சாக்கிரம், சத்தியலோகம், தவலோகம், ஐனலோகம் என்பன. அதனைக் கைலாசபதி அவர்கள்

அமிர்தத்துறை 5 வகையுண்டு. 1ம் தங்மம் போய் முடியுமிடம், 2ம் அங்கதம் போய் முடியுமிடம், 3ம் காமம் போய் வெட்டுமிடம், 4ம் மேசஷம் போய் வெட்டுமிடம், 5ம் அமிர்தத்தில் அமிர்தநோக்குப் பிறக்குமிடம்.¹²⁰

என வகைப்படுத்தினார். இத்துறைகள் யோகசம்பந்தமானவை. ஸ்மிருதிகள் கூறும் பஞ்சமகாயக்ஞங்கள் சம்பந்தமான சாதனை ஒருவகை; 5ம் துறையில் ஆரம்பித்து (புத்திவிருத்திப் படத்தில் “|” என அடையாளம் இடப்பட்டுள்ளது) மற்ற நான்கு துறைகளையும் (k,j,i,h) குறித்து மீண்டும் 5ம் துறையிலேயே முடியும் சாதனை வகை இது. (புதயக்ஞம்) இதனைப் பின்வரும் வரைபடம் மூலம் காட்டலாம்.

(h)	(i)	(j)	(k)	(l)
1	2	3	4	5

←

4ம் துறையில் தொடங்கி 4ம் துறையில் முற்றுப்பெறுவது மற்றோர் சாதனை. இச்சாதனையின் பெறுபெறுதான் ஒரு ஆண்மா கடவுளின் பெண்ணாக (சக்தியாக) அஸ்திரமாக, வாகனமாக, கொடியாக, படையாக அவர் கட்டளையை நிறைவேற்றும் சாதனைக்கு வழிவகுக்கும். கைலாசபதி சிந்தனையின் ஆரம்பத்தில் அது பின்வருமாறு காட்டப்படுகிறது.

அந்தக் காரணங்களை ஓப்பித்தேர்

புத்தியை ஓப்பித்தேர் கொடியாகின்றனர்

மனத்தை ஓப்பித்தேர் வரக்கூம் அந்தின்றனர்

அகங்காரத்தை ஓப்பித்தேர் கலார் அந்தின்றனர்

நீந்தக்கை ஓப்பித்தேர் படையாகின்றனர்.

போதக்கை ஓப்பித்தேர் பயண்ணரகின்றனர்.

3ம் துறையில் தொடங்கி மீண்டும் 3ம் துறையில் வந்து முடியும் சாதனை இன்னொன்று. அது திருக்குறள் கூறும் “தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தான் என்றாங்கு ஐம்புலத்தாரு ஒம்பல் தலை” என்ற ஐம்பெரு வேள்வி. 2ம் துறையில் தொடங்கி 2ம் துறையில் முடிவடைவது மற்றைய சாதனை. சிவஞானசித்தியாரில் “ஊனமிலாக் கண்மங்கள் தவம் செபம் தியானம் ஒன்றுக்கொன்று உயரும் நூன— இவை யாகம்” எனக் குறிக்கப்படுகின்றன. இவற்றிற்கு பெரியபூரணத்தில் வரும் தொகை அடியார்களை உதாரணம் காட்டுவார் கைலாசபதி அவர்கள். முதலாம் துறையில் தொடங்கி மீண்டும் முதலாம் துறையில் முடிவது ஐவகை யோகங்கள். அதாவது நூனயோகம், தியானயோகம், பிரசாதயோகம், பத்தியோகம், கர்மயோகம் என்பன. இவை ஒவ்வொன்றையும் சாதனையால் அனுட்டித்து பயன் பெற்றவர்களுக்கு கைலாசபதி அவர்கள் உதாரணங்கள் காட்டியுள்ளார். தொகை அடியார்களில் நில்லலைவாழ் அந்தணர், பொய்யடிமை இல்லாத புலவர், பரமனையே பாடுவார், பத்தராய்ப் பணிவார், சித்தத்தை சிவன்பால் வைத்தோர் இந்த அமிர்தத்துறை சம்மந்தமான சாதகர்கள். இதனை பின்வரும் அட்டவணை மூலம் விளக்கலாம்.

ஒரு நூலாசிரியர் ஒரு விடயத்தைத் தன் பெயர்பதித்து வெளியிடும் போது ,என்ன விளைவு ஏற்படலாம்? அவருடைய எழுத்து அனைவராலும் படிக்கத்தக்கதாக, வெளியிடப்படும் போது, வாசகர்களால் பிழையாக விளங்கப்படலாம். நூலாசிரியர் கூறிய சந்தர்ப்பம், அவரது உள்ளக்கருத்து ஆகியவற்றை உரைகல்லாக வைத்து அவர் கருத்தைச் சரியாக விளக்க வாய்ப்பு இல்லாத படியால் , கருத்துப் பிறழ்வுகளைத் தடுக்க முடியாது. எழுதப்பட்ட ஒரு விடயத்தொகுப்பு வாசகர் அல்லது உரையாசிரியர் கைக்குப் போகும்போது , அதை எழுதிய நூலாசிரியரின் கட்டளைக்குட் பட்டதாகவோ சரியான எல்லைக்குள் வரம்பு இடப்பட்டதாகவோ இருக்கவே முடியாது. (வாசகரோ,வியாக்கியானகர்த்தாவோ நூலாசிரியருடன் நெருங்கிப்பழகி அவரது பார்வைக்கு உட்பட்டவராய், அவரது உள்ளக்கிடக்கையை அறியவல்லவராய் இருந்தால் மட்டுமே, இப்பிறழ்வு ஏற்படுவதை ஓரளவு தடுக்கலாம். நூலாசிரியரின் வாசகங்களின் மீது உரையாசிரியர் மனம் போனவாறு ,தன் கருத்தைச் சுமத்தி விடலாம் தன் சொந்த அனுபவத்துக்குள் வந்துள்ள மொழி ,பொருள்,கருத்துப் பரிமாற்றம் பற்றிய எண்ணங்களை நூலாசிரியரின் வாசகங்கள் மேல் ஏற்றி அவற்றை வாசகர் விளங்கமுடியாது முடி விடலாம். இதனால் கைலாசபதி அவர்களின் கருத்துக்களை மரபு வழியே குரு சீட முறையில் மட்டும் பிற்சந்ததிக்கு வழங்க வேண்டும் என்ற கருத்தும் அவருடன் நெருங்கிப் பழகிய அடியார்களுக்கு உண்டு. அது முற்றிலும் சரியானதே எனினும் குரு சீடமுறை அருகிலிட்ட இக்காலத்தில் ,சற்கருமங்களில் ஈடுபட வசதியும் ஓய்வும் இல்லாத போதும் அந்நாட்டமுள்ள வெகுசிலருக்கு இது பயன்படும் என்ற கருத்தில் இதனை வெளியிடலானோம். பக்குவமில்லாதவர்களைக்கருச் சென்று அதனால் தோழி வரலாம் எனினும் மௌன தவ முனிவரின் அருள் வாக்குகள் சில சாதகர்களுக்கெனினும் உதவும் என்ற விருப்பத்துக்கு இடம் கொடுத்தோம். அவர் மனிவாக்கின் மானம் ,மதிப்பு அறிந்த பெரியோர் மன்னித்து அருள்க.

The Silent Sage -

P.Kailasapathy

P Kailasapathy, whose birth centenary will fall on 9th June, has come to be known more and more after his passing in 1961, than before. For he always avoided limelight and chose a life of silent dedication to the ideals he cherished. He was an example of perfect self – effacement in the best tradition of the Aryan, who represents the noblest and the highest aspirations of humanity.

Kailsapathy was a multiple personality. He excelled in whatever field he worked. He was known as a walking encyclopedia among his contemporaries. Following the trail of his Master, Ratnasabapathy, he unearthed many a truth lying concealed within the cryptic utterances of the sages of yore. His was not a scholastic approach, though he was an impregnable scholar in his own right .He delved into the hymnal and philosophic literature of Tamil and Sanskrit on the strength of his inner experience, verified the verities that are perceivable to the awakened eyes, in his own realizations. He went on , sharing his vision, with a few of his closest associates .Of them S.Kanapaltripillai had the foresight to keep a record of what he had heard from the Master's lips from 1941 to 1956. The sayings formed the mystic collegiums that activated the inner side of, these 700 pages of exposition. Often it would darken his (Pillai's) eyes He would say that he was like a plantain tree that would not catch fire. Still he made use of the gems of thought that would catch his eyes and he utilised them in his speeches and writing, to the surprise of his colleagues.

Those who had the privilege of moving with Kailasapathy closely say that every second of his life was like walking on the sharp edge of a razor blade .He had disciplined himself into such unwinking vigilance that he was never found saying or writing or doing a thing that was not in consonance with the Truth of his Way of Life.

The line of his sadhana precluded him from adopting any one as his disciple. Perhaps the most suggestive measure of P.K.'s impressive scholastic achievements, though, was his honest refusal to write about the supernal truth of spiritual India, unless and until he had already experienced and established those verities within himself.

Sometimes, when asked about some abstruse point he would say," not yet 'seen.' or "have not 'seen' beyond this" Sometimes the same day, he would say "seen a little beyond this". About a new experience, he would say with emotion, "the experience was devastating, very very new, thrilling "and so on. Sometimes, tears of joy would brim his dark, deep eyes.

Intuition Is it possible for a human being to make statements of profound value without a process of deduction, conscious or unconscious? Or is all Intuition merely the reflection of some unconscious integration process of the existing knowledge, which can then lead to new knowledge and new symmetries? For convenience we will call the first of these as Intuition of the first kind and the latter, of the second kind. It is the second kind that is acceptable to scientists, but actual facts do indicate that Intuition of the first type also exists.

What Sri Aurobindo said about his writings aptly suits P.K.'s teachings: "What I wrote was the work of intuition and inspiration working on the basis of my spiritual experience. I have no other technique like the modern philosopher whose philosophy I consider only of secondary value intellectual and formulation of philosophy. The rest may be interesting but nothing more."

This corpus of knowledge was not a product of his brain – brilliant though it was

. Why P.K. did not write

In these matters (the path of Gnana) the spoken word is better than the written .His Guru Ratnasabapathy would not allow any of his disciples to write down what he said.But P.K. did not object At the same time ,he would indicate that its is not proper to record his words by modern methods such as tape – recording .

When asked by a close devotee "How is it that what you say is not found in books (Nool), yet not contradictory to them", he replied, "If we are to write, we will also write like Sivagnana Siddhiyar, but we are not commanded to write. "

Once he said,"When proper persons are not easily found to guide you in this Kali age, the printed word is also of some use, thought it cannot displace the spoken word. In 1943, himself, had asked a student to procure him a copy of "Life Divine" by Sri Aurobindo and he had studied it within two weeks. His memory was prodigious. In the fifties, he had to ask for a copy of "Purva Minamsa". He might have certain doubts about solving a question of Dharma

When he received a complete set of 12 Saiva Tirmurais, on his retirement, he had read them with much difficulty, as his eye - sight was poor.

புத்த வீருத்தக் கட்டு

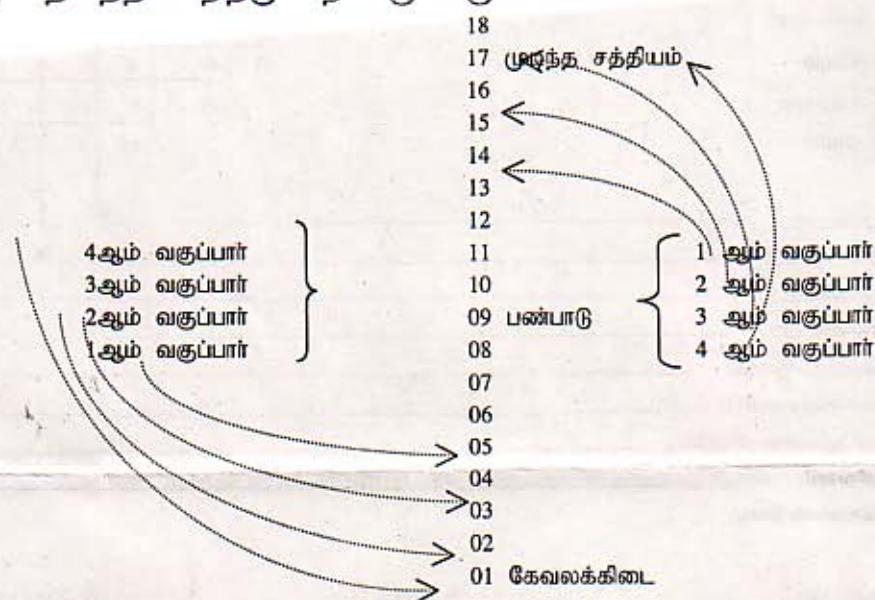
- I பண்பாடு வரை ஒரு கட்டு - 9
 II தமிழ் தொடங்கி சத் தமிழக ஒரு கட்டு - 9
 III அகண்டாகாரம் தொடங்கி மேலே ஒரு கட்டு - 6

- *9. பண்பாடு
- 8. சம்ஸ்காரம்
- 7. நாகரிகம்
- 6. நல்லாரவும்
- 5. பொது விவேகம்
- 4. கலை நூனம்
- 3. கட்டிப்பான் கிரகிப்பு
- 2. சீவனம்
- 1. கேவலக்கிடை

- 18. சத்
- 17. முடிந்த சத்தியம்
- 16. சித்தாந்தம்
- 15. நூனம்
- 14. அமிர்தம்
- 13. மோட்சம்
- 12. காமம்
- 11. அர்த்தம்
- 10. தர்மம்

- 24. சீவம்.
- 23. ஆழிப்பிரமம் (மூல சித்தாந்தம்)
- 22. ஆண்தம் (திருவடி)
- 21. முடிந்த நூனம்
- 20. சித்
- 19. அகண்டாகாரம்

*9ஆம் தளத்தில் நிற்கும் நான்கு வகுப்பார்

புத்த விருத்திப் படம்

- ❖ பரப்பிரம்
- ❖ பரநாதம்
- ❖ பரவிந்து
- ❖ நாதம்
- ❖ விந்து
- ❖ சாதாக்ஷியம்
- ❖ ஈசுரம்
- ❖ சுத்தவிந்தை
- ❖ மாண்பு

வடமௌழி அட்சரக்கள்

எழுசுசுக்களை குலைசுணங்களை

நோல்லுபிம் - சென்னப்படும் இடம்

வழிநோக்குகள் சுக்கை - சாரம்
நோக்குகளுக்குப் பிம் பிரதிபிப பாலம்

தூங்கக்குப்புப் பிம் பிரதிபிப பாலம்

தூங்கக்குப்புப் பிம் பிரதிபிப பாலம்

0		அ		A	24	சிவம்																			
		ஆ		B	23	ஆதிப்பிரம் (மூலசித்தாந்தம்)																			
		இ		C	22	ஆனந்தம் (திருவடி)																			
X0		ஈ	2	D	21	முடிந்த ஞானம்																			
		உ		E	20	சித்																			
-0		ஊ	3	F	19	அகண்டாகாரம்																			
		ஏ		F	18	சந்																			
X0	A	ஞ	4	E	17	முடிந்த சத்தியம்																			
X0	A	உ	1	D	16	சித்தாந்தம்																			
X0	B	ஈ	2	C	15	ஞானம்																			
X0	A	இ	3	B	14	அமிர்தம்																			
X0	C	ஆ	4	A	13	மோட்சம்																			
X0	B	ஏ	2	G	12	காமம்																			
X0	D	உ	4	H	11	அர்த்தம்																			
X0	A	ஈ	4	I	10	தர்மம்																			
		ஏ			9	பண்பாடு																			
0		ஏ		I	8	சம்ஸ்காரம்																			
X0	C	ஏ		H	7	நாகரிகம்																			
0		ஆ		G	6	நல்லார்வம்																			
X0	B	இ		A	5	பொதுவிவேகம்																			
0		ஏ		B	4	கலைஞானம்																			
X0	D	உ		C	3	கட்டிப்பான கிரகிப்பு																			
0		ஞ		D	2	சீவம்																			
X0	A	ஏ		E	1	கேவலக்கிடை																			
				F																					

a தூரியம்
d சாக்கிரம்
g நெ. சமுத்தி
k நெ. சொப்பம்
n தல்லோகம்
q சம்லோகம்

b சமுத்தி
e செந்றுபில் தூரியாதீதம்
h நெ. சொப்பம்
l நெ. சாக்கிரம்
o ஒன்றோகம்
r புல்லோகம்

c சொப்பம்
f நெ. தூரியம்
i நெ. சாக்கிரம் நெ. சமுத்தி
m சத்தியலோகம்
p மகர்லோகம்
s புலோகம்

1 - 9 முதலாங்கட்டு
10 - 18 இரண்டாங்கட்டு
19 - 24 முன்றாங்கட்டு

